

Mirades de la Xina

PROJECTE Mirades del **Món**

UNITAT DIDÀCTICA

Save the Children

PRESENTACIÓ

Les migracions han estat una constant en la història de la humanitat. A través d'elles ha estat possible l'intercanvi de béns i de coneixements que, a hores d'ara, formen part de la nostra riquesa cultural i econòmica.

Darrerament, el fenomen de les migracions internes i de les provinents de l'Amèrica Llatina, Àfrica i Àsia, ens fan ser més conscients del món interdependent en què vivim, un món plural en què la convivència de cultures diferents es presenta com una realitat complexa i necessària.

Entre els segles XIX i XX, milions de persones europees van marxar d'aquest continent fugint de la misèria, la fam i la injustícia a la recerca d'una terra nova on viure amb dignitat. I no sempre els va resultar fàcil. Si fa no fa, el mateix que està passant ara, però amb unes altres poblacions.

En aquest context s'ha formulat el projecte **Mirades del Món**, l'objectiu del qual és desenvolupar valors i actituds que afavoreixin un clima social de convivència, respecte i tolerància als centres escolars i al carrer.

L'escola és, certament, una de les institucions on aquesta diversitat planteja més desafiaments i també més possibilitats de trobada i diàleg intercultural. Hem d'abordar aquest tema lliures de prejudicis i estereotips, evitant l'etnocentrisme i la discriminació.

Busquem, mitjançant una educació en valors, una trobada il·lusionada amb altres realitats, el diàleg des de la igualtat i el respecte, convençuts i convençudes de que això ens conduirà a la creació d'una societat més justa per a tothom. L'educació en valors és el conjunt de propostes didàctiques – formals i no formals – adreçades tant al personal educatiu com a l'alumnat, que explica, d'una manera raonada, conceptes com solidaritat, ciutadania, interculturalitat, justícia i cultura de la pau, alhora que proposa accions concretes en favor d'un coneixement més profund i obert entre les persones i els pobles de tot el món.

L'enfocament intercultural suposa educar els nens, nenes i adolescents a acceptar i respectar les diferències però vol dir, sobretot, crear empatia; és a dir, ensenyar-los a posar-se al lloc d'altres persones i que entenguin com pensen i com senten.

La "pedagogia de la interculturalitat" parteix del reconeixement del paper de l'escola com a reproductor dels valors de les diferents cultures.

Objectius de l'educació intercultural:

- **Respectar** formes diverses d'entendre la vida.
- Valorar els aspectes positius d'altres cultures.
- Adoptar una **actitud oberta**.
- "**ficar-se dins**" dels significats culturals d'altri, que no vol dir sempre l'aprovació afectiva o moral.
- Superar prejudicis.
- Exercitar la **crítica constructiva amb les altres cultures i amb la pròpia**.
- Ajudar a **descobrir les semblances culturals**.
- Resoldre **conflictes** constructivament.
- **Integrar socio-afectivament** l'alumnat minoritari en la dinàmica escolar, per exemple, vincular aquests infants amb amigats autòctones sociables i populars.

Introducció	5
Alguns conceptes	6
Explica'ns com vius	8
Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania, Llengua Catalana o Castellana, Música, Educació Física, Tutoria	
La Xina i el món	11
Ciències Socials, Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania, Tutoria	
Moviments migratoris a la Xina i des de la Xina	16
Ciències Socials, Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania, Tutoria	
La història de la meva família: una història real	19
Tutoria, Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania, Llengua Catalana o Castellana	
La Xina. La seva terra	22
Ciències Socials, Ciències de la Naturalesa, Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania	
La Xina i la seva gent	25
Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania, Ciències Socials, Religió, Filosofia, Tutoria	
Demografia i superpoblació	28
Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania, Ciències Socials, Tutoria	
Pensament xinès: Budisme, taoisme i confucianisme	31
Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania, Ciències Socials, Religió, Filosofia, Educació Física	
La medicina tradicional xinesa	33
Ciències de la Naturalesa, Educació Física, Ciències Socials, Religió, Filosofia	
Família i organització social	36
Ciències Socials, Llengua Catalana o Castellana, Educació per al desenvolupament personal i la ciutadania, Tutoria	
La llengua xinesa	39
Llengua Catalana o Castellana, Ciències Socials, Educació Visual y Plàstica, Tutoria	
Festes tradicionals xineses	44
Llengua Catalana o Castellana, Educació Visual y Plàstica, Ciències Socials, Tutoria	
Grans invencions xineses	50
Ciències de la Naturalesa, Tecnologia, Educació Visual y Plàstica	
Bibliografia	54

¹ Les matèries que apareixen sota cada títol de continguts són les que considerem adients per tractar els mateixos a l'aula.

Elaboració de continguts: Begoña Ruíz de Infante 贝晓娅
Traducció: Maica Benavides
Correcció: Ester Ollé
Edita: Save the Children a Catalunya
Coordinació d'edició: Hella Schleef
Maquetació: Aguiló Gràfic
Impressió: CEVAGRAF, S.C.C.L.
DL: B-43003-2007
Barcelona 2007

INTRODUCCIÓ

Hola, 你好 (Nǐ hǎo)!

A tots els idiomes, existeix una forma per saludar-se i expressar, així, el desig d'un petit contacte amb altres persones... Una salutació és la clau...la clau de contacte!

Això és precisament el que desitja **Mirades de la Xina**: afavorir el contacte, establir un pont entre la joventut d'un món gran, divers, interessant i al qual cada dia tot es troba més a prop. I es que, avui més que mai, "el món és petit". Com diu la dita: "Roda el món i torna al born"!

Us explicaré una anècdota. Fa temps vaig tornar a veure a l'Alexia, una companya d'estudis italiana amb la qual vaig compartir varis anys de classe i internat a la Xina. Ens varem trobar a les portes del Tívoli, un famós parc d'atraccions a Copenhaguen, la capital de Dinamarca. Quan ens varem veure ens varem sorprendre i alegrar tant, que ens varem abraçar durant una llarga estona. Ens parlàvem en xinès i anglès mentre recordàvem la nostra vida d'estudiants i ens explicàvem la nostra situació actual... ella encara vivia a Beijing! Sembla complicat? Quants països barrejats, quantes llengües (castellà, italià, xinès, anglès, danès...)! Jo no diria que és complicat... És simplement la realitat dels nostres dies!

Igual de real és que al nostre costat, a la nostra classe, al nostre barri, hi viuen persones d'altres països amb característiques físiques, llengües i costums diferents, que han vingut a viure entre nosaltres buscant noves oportunitats. Sabem poc d'elles i, de vegades, tenim poc per dir-nos, precisament perquè no ens coneixem.

Així doncs..., fem-nos una pregunta: sé alguna cosa dels meus companys i companyes d'altres països? Sé alguna cosa d'aquesta noia xinesa que porta uns mesos a la meua classe i que comença a comunicar-se en el nostre idioma? Potser sí, potser no... Ens agradaria que **Mirades de la Xina** fos un "manual" que t'acompanyés al descobriment del país del que venen aquelles companyes, companys i el veïnat xinès del teu barri, per a que sàpigues una mica "cóm és la vida allà" i, a partir d'aquests coneixements, també puguis acompanyar als teus companys i companyes orientals en el descobriment de com és la vida aquí. Segur que podreu parlar, compartir experiències i descobrir moltes coses interessants, a més a més d'entendre-us millor.

Mirades de la Xina és el resultat de tot el que vaig aprendre durant els 11 anys que vaig estudiar i treballar a la Xina. És el resultat de la companyia, l'amistat i les ensenyances de les persones que em van guiar en el descobriment d'un país i una gent estupenda, que em van fer sentir que formava part d'ell. Amb tota aquesta gent vaig compartir una etapa molt feliç de la meua vida i ara, amb aquestes pàgines, voldria obrir-vos la porta a una experiència similar.

Begoña

Criteris pedagògics

- La Unitat va dirigida a estudiants i al professorat d'ESO i Batxillerat, està relacionada amb els continguts curriculars que es desenvolupen en aquesta etapa. A més, com tot el projecte, aquests materials es dirigeixen a associacions de mares i pares (AMPES), a entitats i associacions de lleure infantil i juvenil, i a centres culturals i socials que vulguin aprofundir sobre aquests temes.
- La Unitat pot ser treballada de manera conjunta i coordinada pel professorat de les diferents assignatures, les activitats proposades tenen una concepció global de l'aprenentatge i no se circumscriuen a una sola matèria.
- Les activitats que conformen la guia aborden aspectes diversos de la realitat xinesa, partint de les idees i de les vivències prèvies de les persones participants, propicien el diàleg, la investigació i l'intercanvi de coneixement, a més a més, les activitats estan relacionades amb els continguts curriculars que es desenvolupen en aquesta etapa i amb temes d'Educació en Valors.

平安顺利接吉祥

ALGUNS CONCEPTES

CULTURA

Del llatí *colere*, abasta idees com protegir, tenir cura, conrear... És el que ens fa sentir part d'una comunitat, de l'entorn afectiu en el qual naixem, creixem i vivim. La cultura és aprenentatge i algunes de les seves manifestacions són la llengua, les tradicions, les cançons, la gastronomia, com ens relacionem... un seguit de maneres de fer que es transmet d'una generació a una altra d'una forma dinàmica, oberta als canvis i capaç de transformar-se, adequant-se a noves realitats. Una cultura que no s'adapta als canvis, que es tanca en si mateixa, està condemnada a desaparèixer. En la convivència, les cultures es troben sense fronteres, es barregen com una boira en la que no es distingeix on comença una i on acaba l'altra.

- *El xoc cultural?*
- *On és el xoc? No hi ha topada cultural, hi ha problemes de convivència. No sempre la cultura té a veure amb el comportament d'una persona. Si m'emborratxo, és cultura? Si sóc amable amb els veïns, això és cultura? Aleshores tots els espanyols us comporteu de la mateixa manera i no és així. Si un espanyol roba, ningú no pensa que tots els espanyols són lladres. Per què quan ho fa un immigrant se'n treuen conclusions falses? Em preocupa que se'ns vegi com a grups homogenis. Tú ets espanyola i no hi ha ningú que sigui exactament com tu, oi?*

(El viaje de Ana: historias de inmigración contadas por jóvenes. Consejo de la juventud de España)

INTERCULTURALITAT

Tot grup humà i cada persona en particular viu la cultura comú d'una manera diferenciada, donant-li el seu toc particular. Cada individu, cada família i cada espai social té la seva pròpia cultura, que entra en contacte amb la de les altres persones. D'aquest encontre entre dues o més cultures en un mateix entorn en diem interculturalitat. És a dir, quan dues maneres de veure i entendre la realitat es troben i estableixen un diàleg estarem parlant d'interculturalitat. Aquesta no s'ha de confondre amb **multiculturalitat**, que es refereix a l'existència de diferents cultures en un espai concret, però no implica necessàriament que hi hagi cap tipus d'apropament o interacció entre elles.

INTEGRACIÓ O INCLUSIÓ SOCIAL

És l'apropament voluntari des de dues o més bandes, en condicions d'igualtat. Es tracta d'una adaptació i adequació, per part de totes i tots, a una realitat que esdevé comuna. Implica negociar i parlar per resoldre els conflictes. L'objectiu final és la **inclusió social**, que vol dir que tots cedeixen en aquells aspectes, que podrien violentar la convivència, i que incorporen i/o accepten voluntàriament aquells punts que ajudaran a millorar-la.

PREJUDICIS

Un dels principals problemes perquè sigui possible la integració d'una persona o grup són els prejudicis. Aquesta paraula que ve del llatí, "praejudicium", que vol dir, judici previ o decisió prematura. Els nens i les nenes neixen sense prejudicis, però l'educació (la família, l'escola, els mitjans de comunicació, etc.) influeixen en la seva manera de veure les coses. Sovint, aquests estan fonamentats en estereotips: dona / home, jove / gran, gent autòctona / estrangera, etc. L'**estereotip** pot ser considerat com un pas previ al prejudici, i d'aquí a la **discriminació**. L'estereotip és una creença o una imatge positiva o negativa, mentre que el prejudici és una valoració que implica jutjar, rebutjar o desaprovar.

MIGRACIONS

Aquest concepte es refereix al moviment, voluntari o no, de persones entre diferents zones geogràfiques. L'**emigració** és l'acte de deixar el país de naixement per residir temporalment o permanent en un altre. Quan el que marxa ve al nostre país, parlem d'**immigració**. Les raons que provoquen les migracions són complexes i tenen relació tant amb decisions individuals i/o familiars o comunitàries, com amb el context econòmic, social i polític del lloc d'on venen aquestes persones. Per això les històries de migració són tan diverses que és absurd parlar de les persones immigrants com si foren totes iguals.

EXPLICA'NS GOMIUS

Hola!

Em dic Niuniu, tinc setze anys i visc a la capital de la Xina, Beijing. M'han demanat que us expliqui coses de la meva vida i... bé, doncs, comencem!

Sóc alumna de Gao Yi,² que equival a 4t d'ESO, a una escola privada on estudiem molt anglès; per tant, sé moltes coses d'Anglaterra i dels Estats Units, però d'Espanya en sé ben poc. Només que hi ha toros...

La meva escola no és gaire gran, però tampoc és petita. Hi ha uns set-cents alumnes, des de primària fins a batxillerat, i cada dia ens posem l'uniforme: una camisa de color blau clar i uns pantalons de color blau fosc. El sistema escolar és molt estricte, no ens deixen portar el cabell llarg, només cabellera curta, i tampoc ens deixen portar cap tipus d'ornament a les noies. Jo crec que són massa estrictes, perquè a algunes escoles deixen portar alguna cosa, com un penjoll, però a nosaltres no... Però, és clar, és perquè a l'institut anem a estudiar!: cada dia comencem a les 7.15 del matí i fem deu classes de quaranta minuts cadascuna. A cada classe hi han trenta alumnes, però això pot variar a altres escoles, on, de vegades, n'hi han fins a cinquanta.

Com que sóc interna, la qual cosa és ben normal a les ciutats xineses, em quedo a l'escola de dilluns a divendres. Els dilluns em porta el pare en cotxe i el primer que faig és anar al dormitori, que comparteixo amb dinou noies més, per deixar les meves coses. L'habitació és molt àmplia, tinc un armariet per a les meves coses i el que més m'agrada: les meves millors amigues. Amb elles comparteixo els meus secrets. Tenim una professora que s'ocupa de la nostra habitació, la "professora de la vida diària", a ella acudim quan tenim algun problema, generalment de salut... perquè els altres problemes... quan en tenim un entre companys i companyes, preferim arreglar-lo entre nosaltres. Les meves assignatures preferides són matemàtiques i química. M'agraden perquè el professor s'explica molt bé i també perquè trec bones notes. Aquestes assignatures són importants per a mi perquè de gran m'agradaria ser metgessa per salvar a la gent.

Els divendres torno a casa amb les meves amigues a l'autobús, on parlem del que tenim pensat fer durant el cap de setmana. A gairebé totes ens agrada el *manga* i sovint intercanviem adreces d'internet on es pot veure anime (dibuixos animats japonesos). El problema és que tenim molts deures i amb prou feines hi ha temps per navegar per la xarxa... però, bé, una estoneta, sí. A internet puc escoltar un dels meus grups xinesos preferits: S.H.E.

Els caps de setmana demano a la mare que em cuini el meu plat preferit: crancs de mar, i, quan vaig a visitar els avis, l'àvia em sol preparar la millor pizza del món... no sé on haurà après a fer-la, però el cas és que li surt boníssima. A casa dels avis ens reunim també amb el meu tiet, la tieta i el meu cosí, a qui estimo com un germà i amb qui jugava molt de petita, perquè tots dos som fills únics —com pràcticament tothom a la meva classe.

El diumenge al matí normalment el dedico a fer els deures i a la tarda aprofito per sortir amb la mare de compres a un centre comercial, o amb les amigues a menjar alguna cosa i a fer un tomb pel parc. De vegades, si tinc temps, practico el meu esport preferit, el bàdminton, amb algun amic o amiga, o amb el pare al pati de casa meva.

El dilluns, quan m'aixeco tan d'hora per tornar a l'escola, m'agrada mirar per la finestra i veure la gent gran que està al pati, ja tan d'hora, fent gimnàstica o practicant tai-txi-xuan, també conegut com a tai-txi³, un art marcial xinès.

Tot i que som al mes de juny, encara no tinc plans per l'estiu, perquè ara tinc exàmens i a més ens posaran moltíssims deures i només tenim un mes de vacances...

Ara bé, el que sí us puc dir és què vull fer quan sigui gran: anar a l'estranger, veure món i passar-m'ho molt, molt bé. Espero poder complir-ho.

M'agradaria molt explicar-vos més coses sobre la Xina, la nostra cultura i el desenvolupament dels últims anys. Però avui no hi ha temps per a res més. Oh! Només vull dir-vos dues coses importants: que a l'any 2008 celebrem els Jocs Olímpics a Beijing i que tinc un gos i me l'estimo moltíssim!

Fins aviat!

Niuniu
Maig 2007

² A la Xina l'ensenyament obligatori és fins als quinze anys. Els alumnes fan sis anys d'ensenyament primari (de 1r a 6è), tres anys d'ensenyament secundari obligatori i uns altres tres d'ensenyament secundari postobligatori. Quan s'acaben els tres cicles, i tot està aprovat, es pot fer una prova d'accés a la universitat. També existeixen cursos de formació professional, curssets, etc.

³ Tai-txi-txuan o tai-txi: art marcial xinès practicat per amplis sectors de la població xinesa. Es diu que és molt beneficiós per a la salut.

Hola!

Sóc en Hong Kai, tinc divuit anys i aquest any estic estudiant Gao Er, el curs equivalent a 1r de batxillerat.

La mare i el pare tenen negocis propis i viatgen molt; és per això que hem viscut a molts llocs diferents de la Xina i he anat a moltes escoles per tot el país, gairebé sempre intern. Durant deu anys he estudiat a escoles de *wushu*, més popularment conegut com kung-fu o arts marcial xineses. Els estudis no són el meu fort, a mi m'agrada sobretot les arts marcial, però últimament és difícil trobar feina. Així que ho he deixat i he començat batxillerat per veure si, a més de poder treballar com a esportista, puc obtenir un diploma que em permeti fer altres coses. Per exemple, tenir prou coneixements de matemàtiques i d'administració per obrir un gimnàs... o alguna cosa així. Per descomptat que no tinc pensat anar a la universitat. Quan acabi d'estudiar batxillerat, buscaré una feina per tenir més experiència a la vida.

Com que he estat a molts llocs de la Xina, podria explicar-vos coses diferents de cada lloc, de com a les ciutats xineses es viu molt bé, però també de com la vida al camp és molt, molt dura. Així, per exemple, a una escola d'arts marcial a la província de Henan, les famílies d'alguns dels meus companys i companyes amb prou feines tenien diners per cobrir les despeses de les necessitats bàsiques, com el menjar i la roba, i no podien pagar la matrícula; llavors la pagaven donant a l'escola part de la seva collita de blat de moro que, després, l'escola s'encarregava de comercialitzar. Sort que acceptaven aquest tipus de pagaments! Si no, algunes persones no haguessin pogut estudiar. Ja us ho dic, estudiar no és el meu fort, però tot i que sóc jove he vist moltes coses.

A mi m'agrada molt la història antiga del meu país i la seva tradició. També m'interessen molt els temes relacionats amb la salut i una de les coses que més em preocupa és la contaminació que actualment hi ha a la Xina: les aigües dels nostres rius i l'aire estan molt contaminats... tinc entès que a altres països no ho estan tant. Potser a Espanya... oi? Del vostre país sé que hi ha molts futbolistes i equips de futbol molt famosos. Nosaltres som molt bons jugant al bàdminton i al ping-pong.

Una de les coses que més m'agrada és la música: un dels meus músics preferits és el guitarrista Huang Jiaju, més conegut pel seu nom en cantonès, Wong Ka Kui; també m'agrada la música brasilera i la meua cantant preferida d'occident és la Mariah Carey. M'agrada ballar i molts cops ballo sol, a la meua habitació, però això només ho puc fer els caps de setmana perquè entre dilluns i divendres estic intern a l'institut i comparteixo habitació amb altres nois. Sóc més aviat tranquil i m'encanta anar a les cafeteries o salons de te a parlar amb els amics. També m'agrada navegar per internet i el

Ciutat de Hecheng, en Qingtian (província de Zhejiang).

cinema, però ara miro els DVD a casa, perquè a Hecheng, la petita ciutat on visc actualment, no hi ha cinema, tot i que segur que aviat en posaran, perquè s'està modernitzant molt ràpidament.

Què veig des de la finestra de la meua habitació de l'Institut Qingzhong? Doncs unes muntanyes precioses. El paisatge de Qingtian, la meua comarca natal, és molt, molt bonic. Molta gent del meu poble viu a altres països, sobretot a França i a Espanya... potser si teniu un company o una companya de la Xina a la vostra classe, sigui d'aquí.

Això és el camp del sud de la Xina, estem a la província de Zhejiang. Si teniu temps... veniu a visitar-nos, segur que us ho passareu molt bé!

Hong Kai
Juny 2007

ACTIVITAT

OBJECTIUS

- Despertar l'interès per la manera de viure a altres països.
- Fomentar el diàleg i l'intercanvi.
- Reflexionar sobre els propis costums quotidians i sobre les coses que tenim en comú amb els nois i noies d'altres països.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. **En grup. Abans de llegir els textos**, imagineu la vida d'una persona jove a la Xina. Intercanvieu opinions i escriviu les vostres idees.
2. **En grup. Després de llegir els textos**, observeu les diferències entre la imatge que tenim de la vida de la joventut allà i la realitat que ens mostren aquests exemples.
3. **En grup.** Parleu sobre les diferències i les coses en comú.
4. **En grup.** Niuniu i Hong Kai ens parlen de la seva afició per la música. Podeu escoltar els seus grups i cantants preferits a YouTube.
Busqueu el grup S.H.E. (*Superstar* és un dels seus èxits) o bé Wong Ka Kui (*Beyond* és un dels seus èxits). També són molt populars en aquests moments el duet Twins Gillian & Charlene i el rei del *hip-hop* i cantant de balades romàntiques Zhou Jielun.

La música tradicional xinesa és molt apreciada al món sencer, i en Hong Kai n'és un fidel seguidor.

Instruments com l'*er hu*, un tipus de violí de dues cordes, són símbols indiscutibles de la música oriental.

5. **L'esport** és una altra activitat que ocupa part del temps lliure del nostre amic i la nostra amiga.
  - Quins esports a occident considerem típicament xinesos?
  - Coneixes algun/ a esportista d'elit de la Xina?
  - Consulta el medaller dels jocs olímpics. Quantes medalles ha obtingut la Xina?
6. **El cinema xinès** també ha traspassat les fronteres del país. Mira la cartellera de cinema, i... a veure si trobes alguna pel·lícula xinesa o taiwanesa interessant! Si no n'hi hagués cap... pots dirigir-te al teu videoclub, segur que trobes *Héroe* o *La maledicció de la flor daurada*, de Zhang Yimou; *Tigre i drac*, d'Ang Lee; *La ducha*, de Zhang Yang, i un llarg etcètera.

Cosmovisió en relació amb el passat

La visió del món que té cada persona està lligada a la geografia i a la història apresada, al lloc que geogràficament i històricament s'ha ocupat i s'ocupa al món.

Mapamundi occidental

A la Xina van inventar la brúixola, un aparell utilitzat pels navegants que segons la definició del diccionari consisteix en una capseta amb una agulla que marca el nord. Tot i així, *brúixola* en xinès es diu 指南针 Zhinanzhen: Zhi ('apuntar'), Nan ('sud') i Zhen ('agulla'), que significa 'l'agulla que apunta al sud'.

Així doncs, moltes coses són diferents o semblen contràries entre orient i occident i, tot i així..., volen dir el mateix.

Tot i comptar amb la brúixola, amb grans flotes de vaixells i haver arribat fins al Mediterrani i les costes de l'est d'Àfrica abans que altres pobles, la Xina a l'antiguitat no es va destacar per sentir la necessitat de sortir, veure i conquerir altres móns, sinó que, més aviat, va viure tranquil·la i convulsa, però dins de la seva pròpia Gran Muralla (obra iniciada al segle VII aC).

Aquesta tendència a l'**etnocentrisme**⁴ la comparteix la Xina també amb altres pobles del món, sense anar més lluny amb Europa. Però el que a la gent europea els va portar a viatjar i a conquerir, a la xinesa la va portar a abstreure's, en considerar que dins de les seves fronteres tenien tot allò que podien necessitar.

中国 Zhōngguó

Aquest rectangle travessat per un eix es llegeix *Zhōng* i significa "centre", i va seguit del caràcter *Guó*, que significa "país". La traducció literal d'aquests dos caràcters és "el país del centre" (del món).

La Xina es denomina a si mateixa amb diversos noms: un d'ells és *Zhōnghuá*, 'país de l'esplendor', i l'altre, *Zhōngguó*, el 'centre del món'.

Mai cap poble ha compartit durant tants segles uns trets culturals, uns límits geogràfics i una organització administrativa tan compacta com la Xina.

Mapamundi xinès

El primer emperador, Qin Shi Huangdi, va unificar l'antiga Xina a l'any 221 aC i dictà lleis destinades a reforçar el seu imperi: lleis que, per exemple, van unificar totes les llengües de l'època sota una mateixa escriptura, les unitats de pes i les de la moneda.

⁴**Etnocentrisme:** actitud de considerar a la resta del món i a les altres persones des de la perspectiva de la pròpia cultura, ètnia o grup. L'etnocentrisme es caracteritza per considerar que la pròpia cultura és la de més valor, la portadora del sentit històric de l'ésser humà, i les altres queden reduïdes a un error o un perill per al progrés humà.

http://es.wikipedia.org/wiki/Guerreros_de_terracota

Es diu que l'esplendor del primer emperador, la seva influència a la història i el seu llegat arquitectònic són inoblidables per la seva descendència. Qin Shi Huangdi no només va continuar amb la construcció de la Gran Muralla Xinesa, sinó que, a més, ens va deixar la vuitena meravella del món actual a prop de la ciutat de Xi'an: la seva tomba, amb l'exèrcit de guerrers de terracota, el descobriment arqueològic més important del segle XX.

Cronologia històrica

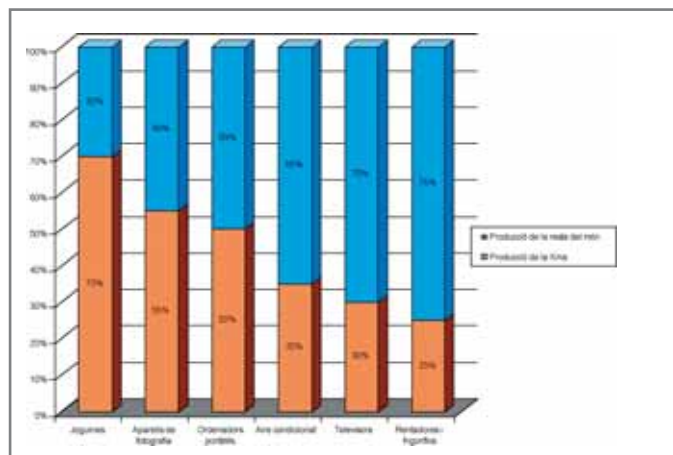
Dinastia Xia: 2200-1700 aC.
 Dinastia Shang: 1554-1045 aC.
 Dinastia Zhou: 1100-221 aC.
 Dinastia Qin: 221-207 aC.
 Dinastia Han: 206 aC-220.
 Liuchao: 220-581.
 Regnats Wei, Shu Han i Wu: 220-265.
 Dinastia Jin: 265-420.
 Dinasties del sud i del nord: 420-581.

Dinastia Sui: 581-618.
 Dinastia Tang: 618-907.
 Cinc Dinasties: 907-960.
 Dinastia Song: 960-1279.
 Dinastia Yuan: 1279-1368.
 Dinastia Ming: 1368-1644.
 Dinastia Qing: 1644-1911.
 República de la Xina: 1912-1949.
 República Popular: des de 1949.

Font: "Tesoros arqueológicos". Altair, n. 18 (segona època), p. 138.

Present i desig de protagonisme

Seria contrari a la veritat pretendre que la Xina del segle XXI continua mirant embadalida⁵ el seu passat. La Xina viu el present i reclama un paper protagonista al món global, on ja és la quarta economia mundial i el segon país en nombre d'exportacions. Però al mateix temps, el món exigeix a la Xina una activa participació a les institucions internacionals i això també comporta, naturalment, la corresponent acomodació a les regles generals del joc. S'apressa la Xina perquè creï i apliqui lleis en matèria econòmica, i perquè aboleixi la pena de mort i les execucions públiques.

Producció de bens de consum i d'equipaments (2004)

⁵ Embadalir: causar tant plaer a una persona una cosa que fa que se n'oblidi de qualsevol altra.

LA XINA I EL MÓN

1911	Després de dos mil anys de successions dinàstiques, cau la Xina imperial ⁶ i el partit nacionalista Kuomintang (KMT) proclama la República de la Xina .
1927-1937 i 1945-1949	Guerra Civil entre els partits del Kuomintang (KMT) i el Partit Comunista Xinès (PCX).
1937-1945	Invasió japonesa ⁷ . Parèntesi a la Guerra Civil. Tots dos partits, KMT i PCX, uneixen les seves forces en contra de l'invasor estranger.
1949	Els comunistes de Mao Zedong guanyen la guerra i estableixen la República Popular de la Xina . Chiang Kai-shek , líder del KMT, i els seus partidaris es refugien a Taiwan, on estableixen la República de la Xina .

Època maoista

Aplicació de polítiques **comunistes igualitàries**⁸. S'estén l'alfabetització entre les masses i s'allarga l'esperança de vida.

1950-1953 **Guerra de Corea**. Les forces xineses releguen al sud de la península coreana els nord-americans i els seus aliats. Demostració de poder al món per part de la Xina a un altíssim preu: un milió de persones mortes a les seves files.

1958-1961 Establiment de les comunes populars i campanya del **Gran Salt Endavant**. Mobilització de la població per produir acer i desenvolupar la indústria pesant en forns casolans. Resultat: una gran fam sense precedents causa la mort de desenes de milions de persones.

1966-1969 La **Revolució Cultural**. Mao ha de recuperar el poder dins del Partit Comunista després del fracàs del *Gran Salt Endavant*. Es dirigeix directament al poble xinès i mobilitza grups de joves, els anomenats **Guàrdies Vermells**, que ataquen violentament funcionaris del Partit Comunista, intel·lectuals i tota persona susceptible de ser "burguesa contrarevolucionària". Es cremen i destrueixen gran quantitat de temples per eradicar totes les arrels de la cultura antiga. Es tanquen les universitats i escoles superiors del país. L'eslògan és: "Aprenquem del proletariat".

1976 Mort de Mao Zedong.

Deng Xiaoping proclamat al 1985 "Home de l'Any" per la revista Time.

1978	Un nou líder carismàtic, Deng Xiaoping, inicia les reformes econòmiques .
------	--

⁶ Una activitat interessant de realitzar seria veure la pel·lícula L'últim emperador de Bernardo Bertolucci.

⁷ Actualment, la Xina encara segueix instant el Japó a reconèixer els crims comesos durant la invasió (1937-1945), equiparables als comesos pels nazis durant l'Holocaust: la matança de Nanjing i el segrest d'esclaves sexuals. La Xina reclama una versió verídica dels fets als llibres d'història de l'alumnat japonès perquè la història mai no es torni a repetir.

⁸ **Comunisme**: doctrina que defensa la col·lectivització dels mitjans de producció, la distribució dels béns de consum segons les necessitats de cada persona i la supressió de les classes socials. Els règims comunistes es caracteritzen per l'hegemonia d'un partit únic: el Partit Comunista, i la intervenció de l'estat en tot tipus d'àrees, inclosa l'econòmica.

Oli sobre tela de Liu Jie. Font: www.newbchina.com

"No importa de quin color sigui el gat, blanc o negre, sinó que cací ratolins"
(Deng Xiaoping)

"Enriquir-se és gloriós"
(Deng Xiaoping)

Amb aquestes dues frases legitima, en un país de sistema comunista, la introducció de reformes destinades a retallar la intrmissió de l'Estat en matèria econòmica i a posar **fi a l'igualitarisme**⁹. Segons el líder xinès, "per poder enriquir-nos tots en algun moment, uns quants han d'enriquir-se primer".

La Xina continua sent un sistema de partit únic, però segons avancen les reformes, el poder econòmic en gran part va passant a mans privades. Un resultat d'aquestes reformes és que la Xina s'ha transformat en "la fàbrica del món".

Protestes Des de 1976 fins a l'actualitat, no s'han deixat de produir protestes que reclamen una col·lecta d'impostos justa entre la població camperola, la recol·locació de persones que es queden a l'atur després de la desarticulació d'empreses governamentals i la lluita contra la corrupció.

1989 Protesta de la Plaça de Tiananmen, protagonitzada per estudiants de l'Universitat que reclamen més llibertat. Aquesta protesta té una amplíssima cobertura per part dels mitjans de comunicació internacionals. Va ser brutalment massacrada.

http://commons.wikimedia.org/wiki/Image:Tiananmen_Square.jpg

Des de la mort de Deng Xiaoping (1997), van haver-hi dues generacions de líders que continuen la línia econòmica i política marcada per ell, profunditzant en les reformes econòmiques, però sense canvis polítics.

Fi del segle XX. Sota el lema "un país, dos sistemes"

1997 - Reintegració a la sobirania xinesa de l'antiga colònia britànica de Hong Kong.

1999 - Reintegració a la sobirania xinesa de l'antiga colònia portuguesa de Macau.

Segle XXI

Projecció internacional: 2001 - Incorporació de la Xina a l'Organització Mundial de Comerç (OMC). 2008- Beijing (Pequín), la capital de la Xina, és la seu dels Jocs Olímpics.

www.juegosolimpicos.cn

Les mascotes dels jocs olímpics de Beijing 2008 són cinc, com els anells dels jocs. Els seus noms són: Beibei (un peix), Jingjing (un panda), Huanhuan (una flama olímpica), Yingying (un antílop tibetà), Nini (una oreneta). Amb la primera síl·laba de cada nom es forma la frase Beijing Huanying Ni, que significa "Beijing et dona la benvinguda".

⁹ **Igualitarisme**: corrent del pensament social que preconitza la supressió de les diferències socials.

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Treballar la importància del punt de vista... Realment el punt de vista és una dada suficientment objectiva que pot determinar que “una cosa és millor que una altra”?
- Treballar l’expressió “Tot depèn de com es miri”.
- Treballar el terme *etnocentrisme*.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. **Observa els dos mapes** que apareixen a l’apartat “La Xina i el món”.
Quines són les diferències més importants que detectes?
Quines conclusions en traiem?
Pensa un títol per a cadascun dels mapes.
2. **Després de la lectura del document “La Xina i el món”, reflexiona:**
Quins aspectes de la història i civilització xineses t’han cridat més l’atenció?
Completa el següent quadre:

Aspectes de la història i civilització xineses que coneixia anteriorment	Aspectes de la història i civilització xineses que no coneixia

3. Quins aspectes de **la història del teu país** consideres rellevants? Si expliquessis coses del teu país a un amic o una amiga d’un altre país, quins aspectes històrics destacaries? Fes-ne un quadre.
4. “En un món global cada vegada sabem més els uns de les altres, però... no ho sabem tot. Tendim a pensar que no hi ha res millor ni més important que tot allò que és nostre.”
Reflexioneu en petits grups sobre aquestes frases.
5. L’economia xinesa en els últims 25 anys ha passat a ocupar els primers llocs del món. **Cerca a la premsa** notícies relacionades amb el desenvolupament econòmic xinès.

Mercat. Foto: Irene Bartolomé

Centre comercial de Changchun. Font: bs.cqnews.net

MOVIMENTS MIGRATORIS A LA XINA I DES DE XINA

El fet que les persones es traslladin d'un lloc a un altre és tan antic com l'existència de la humanitat. El desplaçament, en un principi, el fèiem a peu, buscant climes més suaus, terrenys menys agrests i més aliments. Amb el pas del temps i l'avenç de les societats i la tecnologia, ara podem volar com ocells en avions i, per tant, desplaçar-se resulta més senzill... Però, per un altre costat, existeixen les fronteres o limitacions legals als desplaçaments, que fan que migrar sigui difícil. Només l'objectiu d'aquests viatges roman inalterat respecte al passat: **millorar les condicions de vida.**

Avui en dia, per a les persones, "millorar la vida" pot significar diferents coses: millorar la seva situació econòmica o fugir de la injustícia, la persecució, la violació dels drets humans, els conflictes violents o la deterioració del medi ambient.

Migració interna a la Xina

Foto: Victor Zatspepin

Beijing (Pequin), capital de la Xina.

Els desplaçaments de persones dins de la Xina es produïen amb total llibertat fins a mitjans de la dècada dels cinquanta, quan, segons el lloc de naixement, es va assignar a cada persona un *hùkǒu*, un document que indica un lloc permanent de residència i treball. El *hùkǒu* es va instaurar per frenar l'imparable èxode de la població camperola cap a les ciutats per buscar una vida millor, que a l'any 2005 es va calcular que arribava a cent milions (M. Ollé, 2005).

Avui en dia, la gent pot viatjar dins del seu país on vulguin, però no poden residir permanentment ni treballar a un lloc diferent del registrat al seu *hùkǒu*, a menys que tinguin un permís especial. Canviar de *hùkǒu* és tan difícil com canviar de nacionalitat. Els camperols i les camperoles que emigren cap a la ciutat sense el permís corresponent, es troben allà en una situació de màxima vulnerabilitat, precarietat i explotació, sense cap tipus de protecció legal o social.

Migració internacional o diàspora¹⁰ xinesa

El nombre de persones d'origen xinès repartides per tot el món és difícil de calcular, es parla de més de trenta-cinc milions de persones (J. Beltrán, 2005), de les quals un 80% es concentra al sud-est asiàtic, i el 20% restant es dispersa en altres països.

La comunitat xinesa a l'estranger està composta, majoritàriament, per famílies propietàries de negocis. Els seus membres s'esforcen per no perdre ni la seva llengua materna ni els llaços amb els seus familiars i paisans/ es, ja estiguin a la Xina o a altres països. Es creen d'aquesta manera xarxes de relacions personals (familiars, amistsats, socis...) de suport mutu que traspassen les fronteres i amplien les possibilitats de treball i negoci. Aquest tipus de migració, que comparteix característiques amb la de l'Índia i la del Pakistan, es denomina *diàspora*.

Les famílies xineses a l'estranger desitgen que els seus fills i filles parlin bé el xinès, i també que s'escolaritzin i eduquin en el nou país que han triat per viure. Estar familiaritzat/ada amb els costums, normes i llengües de diferents països és molt positiu per al desenvolupament dels negocis familiars i pel futur dels fills i filles, que es constituïran en ponts entre orient i occident.

¹⁰ Diàspora és una paraula que prové del grec que significa 'dispersió'. Dispersió d'un grup ètnic, religiós o cultural fora del seu lloc originari (Gran Diccionari de la Llengua Catalana).

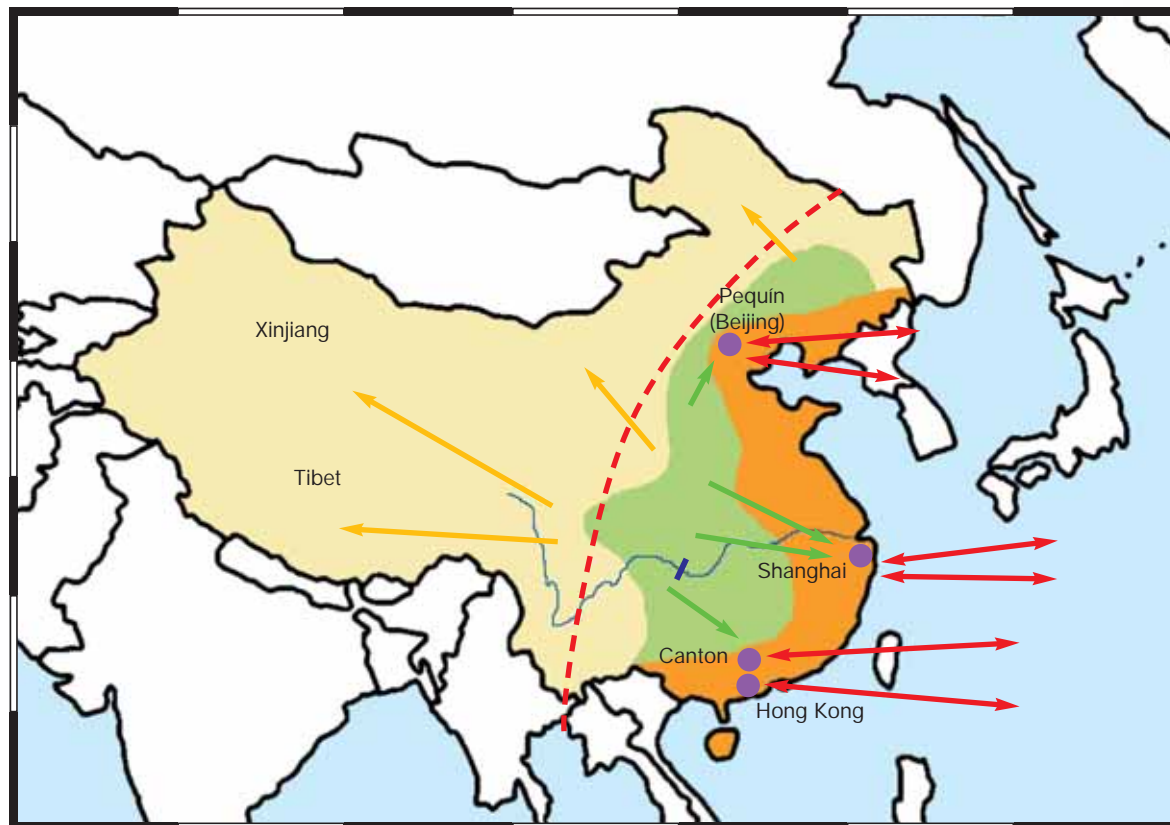

MOVIMENTS MIGRATORIS A LA XINA I DES DE XINA

El govern xinès reconeix l'aportació de la població emigrada, perquè ha contribuït enormement al desenvolupament econòmic de la Xina a través de les remeses i inversions, donant un impuls important al boom econòmic del seu país.

Mapa de densitat i mobilitat de la població xinesa

Elaboració pròpia segon Histoire Géographie 5ème (2005), Hachette Education

La Xina poc poblada	La Xina rural poblada	La Xina desenvolupada
Densitat de població molt baixa i poc desenvolupada econòmicament	Gran densitat de població i activitats agrícoles majoritàries	Fortíssima densitat de població i desenvolupament industrial important
↑ Transferències de població per a poblar la Xina de l'Oest	↑ Èxode rural massiu	↑ ● Centres econòmics més importants
┆ Línia que separa la Xina d'alta densitat de població de la de baixa densitat de població	┆ Presa de les Tres Gorges	↔ Zona de grans intercanvis amb l'exterior

	La Xina poc poblada	La Xina rural poblada	La Xina desenvolupada
Superfície	60%	27%	13%
Població	10%	49%	41%
PIB	6%	35%	59%
Inversió estrangera	1%	12%	87%

MOVIMENTS MIGRATORIS A LA XINA I DES DE XINA

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Descobrir les raons per les quals les persones emigren.
- Descobrir que al nostre entorn més pròxim existeixen experiències migratòries (al nostre país, a la nostra ciutat, a la nostra família).
- Despertar l'interès per la vida de les persones d'altres països que viuen entre nosaltres.
- Descobrir que és possible sentir empatia amb la situació de les noies i nois que han vingut de lluny per viure entre nosaltres i que han deixat enrere amigats, costums i llocs estimats.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. Després de llegir el text "Moviments migratoris a la Xina i des de Xina", reflexiona sobre les dificultats que tenen les persones en aquest país per desplaçar-se i trobar una vida millor...
2. **Al teu país** es produeixen o s'han produït moviments de població del camp a la ciutat o des del país a l'estranger?
3. **Fes una petita investigació sobre la història de la migració** al teu país, a la teva ciutat o... a la teva família. Hi ha cap membre de la família que hagi anat a viure a un altre país?
4. **Treball en grup. Busqueu informació específica sobre les condicions laborals** dels treballadors/ es adults i joves del camp xinès que es desplacen a les ciutats sense permís de residència o *hukou*.

Els migrants del camp, després de duríssimes jornades de feina durant un any a les zones urbanes de la Xina, han de fer cues llargues per a comprar el bitllet de tren que els portarà a casa amb motiu de l'Any Nou.
Font: www.chinadaily.com.cn

Grischa Ruschendorf for The New York Times
Font: www.chinadaily.com.cn

LA HISTÒRIA DE LA MEVA FAMÍLIA: UNA HISTÒRIA REAL

Barcelona, maig de 2003

La meva família ve d'un poble que es diu Qingtian, al sud de la Xina, no gaire lluny de Shanghai, a uns sis-cents quilòmetres, és a dir, a nou hores amb tren. Al meu poble hi ha molta gent que està a l'estranger, sobretot a països europeus. Allà obren restaurants, negocis i treballen a feines diferents.

Fa deu anys, al juliol de l'any 1993, aquest mateix desig que compartia la majoria de la gent, trobar una feina millor, va fer que el pare anés a Alemanya.

Després de cinc anys, el pare va venir a Espanya perquè li va sorgir una oportunitat per tenir un permís de treball i, el mateix mes que el pare, la mare també va venir a través d'una oferta de treball. Es van reunir després de cinc anys de separació.

Ràpidament es van trobar amb un problema molt gran: no tenien parents ni amistats a Barcelona i, a més, no entenien res d'espanyol. Al final la mare i el pare van haver de separar-se un altre cop perquè cadascú es va traslladar a viure a prop del restaurant xinès al qual treballava durant més o menys deu hores al dia per uns 450 euros.

La mare dormia a una habitació amb tres dones i el pare en una altra amb els seus companys de treball. No tenien diners per llogar un pis per a ells, ja que els pocs diners que els sobraven els enviaven a la Xina: als avis i a nosaltres. [...] Jo els escrivia moltes cartes explicant-los el que feiem i la mare sempre em contestava. Pels nostres aniversaris ens enviaven postals i quan algú d'Espanya tornava a la Xina, ens portava els seus regals.

El 17 de juliol de 2001, els meus germans i jo vàrem arribar a l'aeroport de Barcelona. Estàvem molt contents i era increïble: portàvem vuit anys sense veure el pare i tres separats de la mare. Els pares ja ens havien preparat un pis còmode.

Però... després d'una setmana, vàrem començar a sentir-nos molt sols. Els nostres amics i amigues estaven a 12.000 quilòmetres de distància, la mare i el pare treballaven tot el dia, mai eren a casa, haviem de fer-ho tot nosaltres: el menjar, rentar la roba, netejar la casa... i mai ho haviem fet, a la Xina ho feien tot els nostres avis. A més, els primers dies teniem por de sortir al carrer: no parlàvem

LA HISTÒRIA DE LA MEVA FAMÍLIA: UNA HISTÒRIA REAL

l'idioma, no coneixiem els carrers i ens podiem perdre... Al començament, els meus pares anaven a comprar i nosaltres ens quedàvem a casa. Només sortíem quan la tieta ens venia a buscar per anar a fer un tomb: a la plaça de Catalunya, a la platja, al Tibidabo... Vàrem trigar un mes a sortir sols a fer una passejada, anar de compres... i sempre feiem trajectes molt senzills.

Al setembre, quan va començar l'escola, la història dels meus germans, més petits, i la meva se separa. Ja trobàvem a faltar molt els avis, les amistats i les companyes i companys d'estudis. Els meus germans van anar a una escola catalana, a estudiar l'ESO, i les classes eren molt difícils perquè havien d'estudiar dos idiomes molt semblants entre si: el castellà i el català, dues llengües molt diferents del xinès. De vegades no parlaven ni una paraula amb els companys i les companyes quan estaven a l'escola; però el professorat els cuidava molt, tenien molta sort, oi?

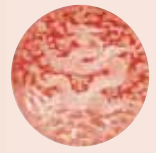
Jo ja tenia disset anys i no podia anar a l'escola. Fou a finals de setembre quan vaig trobar una escola d'idiomes, i estava molt contenta! Però al principi em sentia molt malament, perquè només feia quatre hores de classe a la setmana, era menys del 20% de feina que a la meua escola de la Xina. A més, només aprenia espanyol i... res més! Jo volia tornar al meu país. Les meves companyes i companys, que ja estaven preparant l'examen d'ingrés a la universitat, m'enviaven moltes cartes i m'animaven molt. I la gent sempre em deia que "aprendre una paraula és com guanyar un euro". I és veritat, si no volem viure amb les mateixes dificultats que la mare i el pare, hem d'estudiar més. Per això jo treballava molt després de classe. De mica en mica vaig conèixer més gent i vaig trobar algunes feinetes. Jo no volia que els pares em cuidessin tant, perquè ja m'havien ajudat prou aquests últims anys. Ara treballo en un restaurant els caps de setmana, cuido de dues nenes catalanes dos dies a la setmana des de fa dos anys i últimament vaig com a voluntària a una ONG on ensenyo xinès a catalans i faig algunes traduccions.

N. W.

Foto: Begoña Ruíz de Infante
Restaurant xinès a Barcelona.

LA HISTÒRIA DE LA MEVA FAMÍLIA: UNA HISTÒRIA REAL

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Despertar l'interès per la vida de les persones d'altres països que viuen entre nosaltres.
- Descobrir que és possible sentir empatia amb la situació de la gent jove que ha vingut de lluny per viure entre nosaltres i que han deixat enrere amistosats, costums i llocs estimats.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. Després de llegir el text "La història de la meva família: una història real", observa com la família de N. W. comparteix característiques de la migració xinesa en general: enumera aquestes característiques generals.
2. **Imagina quins serien els teus sentiments si un dia la teva mare i el teu pare, per motius de treball, decidissin emigrar a un altre país, per exemple, a la Xina.**
3. **Pensa com et sentiries a l'hora d'entrar a un col·legi xinès el primer dia de classe.** Recorda que només t'ha donat temps d'aprendre tres paraules: hola, adéu i gràcies.
4. **Escriu una carta al teu millor amic o amiga, o al teu avi, la teva tieta on els expliques com et va al nou país on estàs vivint.** Com és la teva vida, què has guanyat i què enyores. Aquesta hauria de ser una carta personal, de cada alumne a un ésser estimat... una posada en comú posterior ens ajudarà a tenir un ampli ventall de sentiments relacionats amb la lluita per viure millor, la separació, la nostàlgia, etc.

Empatia: L'empatia significa comprendre com se sent o com pensa una persona i donar-li a conèixer que podem compartir aquells sentiments (sentir-nos com aquella persona se sent).

Las Habilidades Sociales en la infancia. Evaluación y tratamiento
Michelson, L. (...) 1987,
Ediciones Martínez Roca.

M'agradaria explicar-vos la meva experiència a la Xina. Abans d'anar-hi vaig estudiar xinès a una acadèmia i feia dos hores a la setmana, però com que veia que no avançava tan ràpid com volia la meva professora em va animar per anar a la Xina. Em vaig informar i vaig decidir anar a la universitat de Nanjing (una ciutat a tan sols 3 hores en cotxe aproximadament de Shanghai), i quan vaig acabar la carrera vaig posar-me en contacte amb la universitat. El meu xinès era molt bàsic, però vaig anar amb molta il·lusió, i, tot i que va ser una mica difícil perquè allà la gent només parla xinès, ni tan sols una paraula d'anglès (sí, és una mica difícil explicar al taxista on vols anar!), la experiència va ser molt bona. Vaig estar a la residència d'estrangers, i vaig conèixer a gent de països diferents, concretament, de Corea, Japó i dels Estats Units. No és difícil trobar amigues i amics xinesos, sobretot si estàs disposat a practicar anglès amb ells. A la Xina són molt hospitalaris, i molt rarament et sents rebutjada per ser estranger o estrangera. Tot i que, quan arribes has d'aprendre a ser obert i aprendre a acceptar algunes coses (que la gent no faci mai cua i es coli, que la gent se't quedi mirant perquè ets estranger/a,...).

Us animo a tothom a que vingueu a estudiar xinès també, no hi ha res millor com practicar l'idioma que estudies al país nadiu. Jo vaig estar un semestre i he tornat per quedar-m'hi un any sencer. Desitgeu-me sort!

Maica

Maica a Shanghai.

LA XINA. LA SEVA TERRA

La República Popular de la Xina, situada a l'est d'Àsia, té dimensions continentals. És el quart país més gran del món després de Rússia, el Canadà i els Estats Units i té frontera amb catorze països. Les ciutats més importants de la Xina són **Beijing (Pequín, la capital)**, **Shanghai** i **Hong Kong**, totes elles situades a l'est del país, la zona més desenvolupada.

Palau en Ha'erbing. Llànties de Gel.
Foto: Paula Ehrenhaus

La Xina, per la seva extensió, ofereix **una gran varietat de climes i paisatges**. Al nord-est, els durs hiverns permeten la celebració del **Festival de Llànties de Gel de Ha'erbing**. A la intempèrie es construeixen escultures gegantines de gel que romanen intactes durant més d'una setmana a causa de les baixes temperatures. També al nord, al sud de Mongòlia, trobem un dels deserts més grans del món, el del Gobi, amb 1,3 milions de quilòmetres quadrats. Per contra, a algunes zones del sud predominen els **climes i la vegetació tropicals**.

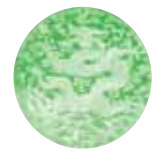
Desert del Gobi.
Foto: Paula Ehrenhaus

La població es concentra a la costa est formada per planes, als deltes dels rius més importants com el **Groc** i el **Changjiang (Iang-Tsé)** (400 habitants per quilòmetre quadrat) i als llocs on malgrat l'existència de muntanyes, aquestes no arriben a ser tan elevades com les grans serralades de l'oest (**Himàlaia**, sud de la regió autònoma del Tibet) o els àrids altiplans, on trobem àrees de baixíssima densitat de població, amb tan sols deu habitants per quilòmetre quadrat.

Únicament entre el 10 i el 14% del territori xinès és apte per al cultiu, un percentatge molt baix si el comparem amb altres països de mida similar, com els EUA, que tenen un 40% de terra cultivable (T. Fisac i S. Tang, 2000) i, sobretot, si tenim en compte que, segons les dades de la UNESCO, el **70% de la població xinesa viu a zones rurals**.

Treballant al camp de Xina
Foto: Irene Bartolomé

Les activitats econòmiques s'han anat concentrant a les zones de la costa, a causa de, en primer lloc, els factors geogràfics i climàtics que han afavorit aquestes regions. Això ha generat grans diferències de nivell de vida entre l'est i l'interior del país i dues velocitats de desenvolupament. Aquestes diferències preocupen el govern, ja que podrien ocasionar protestes i revoltes populars importants que posessin en perill el règim del partit únic, el Partit Comunista Xinès (PCX), que dirigeix el país des de l'any 1949.

Vista nocturna de Pudong (Shanghai), centre financer i comercial de Xina.

Primer meandre del Riu Changjiang (lang-Tsé), el riu més llarg d'Àsia i el tercer del món. Font: postal

D'altra banda, tant des de fora com des de dins de la Xina, s'observa amb preocupació el **gravíssim problema de la contaminació**. El ràpid i sostingut procés de creixement econòmic dels últims vint-i-cinc anys ha portat la Xina a guanyar-se el títol de "fàbrica del món", però també el de "país altament contaminat".

La contaminació, a més d'embrutar els rius, devastar els boscos, desertitzar el país i generar tot tipus de malalties a la població, està afectant també al canvi climàtic mundial. L'any 2006, la producció de ciment a gran escala per construir edificis dins del país ha convertit la Xina en un dels primers països emissors de diòxid de carboni, principal responsable del canvi climàtic.

El símbol de la Xina, l'emblemàtic i dolç ós panda, és un animal en vies d'extinció. Actualment existeixen únicament mil exemplars, dels quals set-cents viuen en llibertat i tres-cents en captivitat. Les raons per les quals aquest animal, que comparteix característiques amb els óssos i els gossos, està en perill es troben a la destrucció del seu hàbitat natural, els densos boscos humits del sud-oest de la Xina que li proporcionen els 14 quilos de bambú que necessita menjar diàriament, i en la dificultat del seu procés de reproducció.

El govern xinès està incentivant polítiques contra el malbaratament de recursos naturals i energia, en contra de la contaminació i a favor de la reforestació dels boscos i la protecció de les espècies en vies d'extinció.

No obstant, encara resta un llarg camí per recórrer, doncs un gran nombre de persones expertes coincideix en assenyalar que **des del punt de vista mediambiental la Xina està en perill.**

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Situar-se i situar altres països al mapa.
- Descobrir la riquesa paisatgística i de fauna d'altres llocs del món.
- Fomentar l'interès per viatjar.
- Sensibilitzar sobre el problema de la contaminació i l'escalfament global.
- Sensibilitzar sobre la flora i fauna en vies d'extinció.

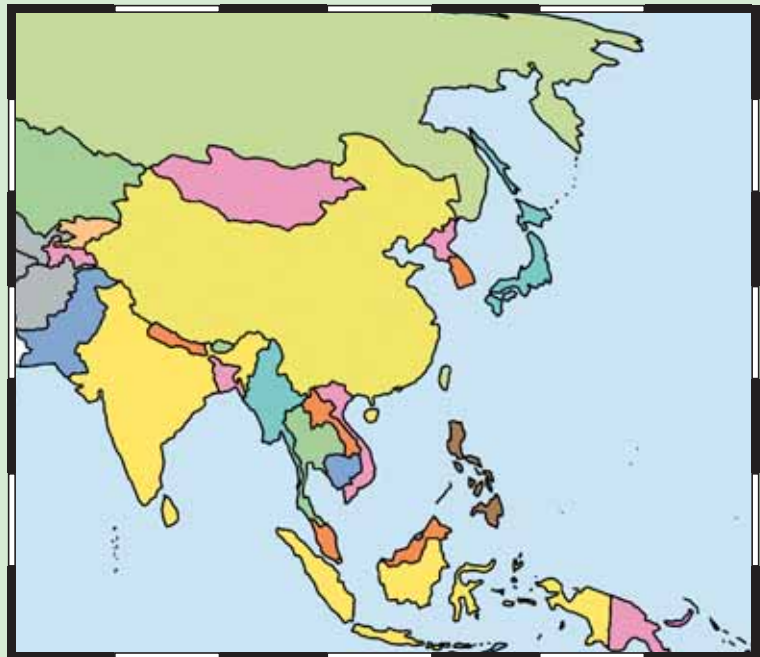
DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. **Situa al mapa de la Xina:**

Els noms dels països amb els que té frontera.

Els noms de les ciutats més importants. La capital, Beijing (Pequín), Shanghai i Guangzhou (Canton).

Esbrina els noms que adopta l'oceà Pacífic quan banya les costes de la Xina i col·loca'ls al mapa.

2. **Realitza una taula on apareguin classificats els accidents geogràfics marcats al text "La Xina: la seva terra".** Descobreix que a la llista apareixeran noms de rius, muntanyes, deserts...

Un cop classificats, situeu-los al mapa.

3. **La contaminació és un problema global** que afecta en diferent grau tots els països del món.

a) **Busca a internet informació sobre el projecte hidroelèctric més gran del món:** la presa de les Tres Gorges del riu Changjiang (Iang-Tsé). Es tracta d'un projecte molt polèmic...

Què opina la gent experta que hi està a favor? I les persones que hi estan en contra? I vosaltres?

b) Quina és la situació mediambiental al teu país?

5. **Busca fotografies a internet sobre l'ós panda** i investiga perquè li és difícil reproduir-se.

6. **Al teu país d'origen hi ha cap animal en vies d'extinció?** Si és així, presenta'l al conjunt de la classe. Busca'n informació general, motius pels que està en perill, possibles solucions a la seva situació i, sobretot, moltes, moltes fotos, per sensibilitzar les teves amistats.

LA XINA I LA SEVA GENT

La República Popular de la Xina és el país més poblat del món, amb més de **1.300 milions d'habitants**, és a dir, el 20% de la població mundial. Si féssim grups de cinc persones amb la població de tot el planeta, a cada grup hi podria haver un xinès o una xinesa.

A la població de la Xina també existeix la diversitat cultural. Dins de la nació hi viuen **cinquanta-sis grups ètnics**.¹¹

Aproximadament, el 92% de la població pertany al grup *han* i el 8% restant està compost per cinquanta-cinc minories com la *zhuang*, *uigur*, *hui*, *yi*, *tibetana*, *miao*, *manxú*, *mongola*, etc.

La majoria *han* i totes les minories comparteixen una nacionalitat, la xinesa, i trets culturals, com la llengua oficial (el xinès mandarí, que s'aprèn a l'escola), la celebració de les festes tradicionals xineses, etc. No obstant, les minories ètniques tenen determinats trets culturals, físics, lingüístics i/o religiosos propis, així com un determinat tipus d'organització.

La religió no és un element unificador de la identitat xinesa i aproximadament un 40% de la població d'aquest país es declara agnòstica¹². Entre el 60% de la població que es considera creient, la pràctica del sincretisme¹³ religiós és molt corrent.

Les persones de la ètnia majoritària *han* practiquen el **budisme** i el **taoisme**, i es caracteritzen per ser ideològicament confucians¹⁴. Per la seva part, les minories ètniques, a més de posseir uns trets ètnics físics que es manifesten visiblement, tenen una llengua pròpia, religió, costums, dieta, tradicions i/o vestits típics diferents.

Diferents ètnies de la Xina.

¹¹ Ètnia (grup ètnic): són grups socials o comunitats socioculturals, configurats socialment i històricament; formen part d'una societat més gran en què interactuen amb altres grups. (Definició de Save the Children)

¹² Agnosticisme: posicionament religiós segons el qual l'existència o no d'un déu o una mitologia de deïtats és desconeguda i, per tant, irrellevant. Les persones agnòstiques no són necessàriament antireligioses, sinó que són respectuoses amb totes les creences que provenen d'una reflexió individual i honesta. (Definició de Viquipèdia)

¹³ Sincretisme: terme religiós que es refereix a la tendència a fondre diversos elements religiosos i filosòfics usualment considerats heterogenis sense un criteri clar de selecció. (Gran Diccionari de la Llengua Catalana)

¹⁴ Vegi's el capítol "Pensament xinès" (pàgina 31), on es representen els tres grans corrents que han format la cultura, la societat i el pensament xinesos: el budisme, el taoisme i el confucianisme.

Entre les minories ens trobem la tibetana, un poble que habita al Tibet, també anomenat “**sostre del món**”, i a les zones circumdants. El poble tibetà té una llengua pròpia, el tibetà, i com que la seva religió és el **budisme tibetà**, creuen en la reencarnació i realitzen cerimònies religioses especials pel naixement i la mort.

És un dels pobles que reivindica un estatus de nació independent al govern xinès. Tenen un **govern a l'exili a Dharamsala** (al nord de l'Índia) dirigit pel seu líder espiritual exiliat del Tibet, el **dalai-lama**.

Entre l'1% i el 2% de la població a la Xina practica l'**islam**, generalment les minories del nord-oest, i existeix un 1% de **cristians** que pertany a l'**Església Patriòtica** reconeguda pel Partit Comunista. El govern xinès no reconeix l'Església Catòlica Apostòlica, no manté relacions amb el Vaticà i, si bé últimament s'ha produït algun contacte entre tots dos estats, la gent catòlica continua practicant la seva fe en la clandestinitat.

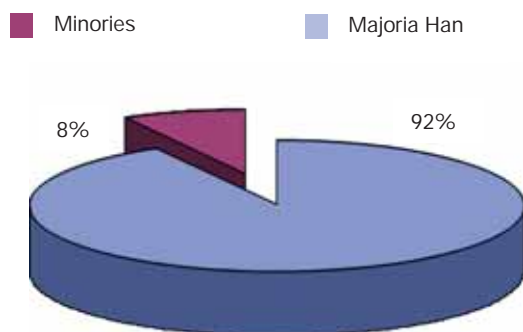
A mode de conclusió podem dir que les religions són tolerades a la Xina, però sota restriccions. La llei especifica que està prohibit utilitzar qualsevol tipus de plataforma religiosa per organitzar activitats “nocives” contra la unitat nacional i ètnica del país, contra l'ordre social i contra la salut dels ciutadans i ciutadanes, o que obstrueixin el sistema educatiu.

Per altra banda, existeixen grans diferències culturals, econòmiques i d'estructura social entre les minories ètniques i també en el grup majoritari *han*. Les minories es concentren a les regions frontereres i moltes d'elles viuen a zones remotes, més pobres i amb difícil accés als serveis.

El govern xinès ha promogut els desplaçaments de la població han a les zones de les minories, per assegurar-se que hi hagi persones ideològicament pròximes al govern central i evitar accions de caràcter separatista.

Poble tibetà.

Dades del 2006, Població total: 1.311,4 milions

L'existència de les minories ètniques està reconeguda a la Constitució xinesa i són un dels grups de la població que no estan sotmesos a la política del fill o filla únic que veurem al capítol següent. No obstant això, la seva representativitat als governs locals i als òrgans del Partit Comunista Xinès (PCX) és, fonamentalment, simbòlica.

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Sensibilitzar sobre la diversitat ètnica i cultural, sobre la pluralitat dins dels diferents països.
- Investigar sobre el dret a pertànyer a un grup ètnic, religiós, polític, etc. i l'existència o no d'una legislació que garanteixi aquest dret.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

Sabies que a la Xina hi havia tanta diversitat cultural?

1. **Al país on vius existeix aquesta diversitat?** Fes un esquema enumerant els grups ètnics, si els hagués, o les comunitats històriques, les llengües, les festes i els costums més rellevants.
2. **Al teu país d'origen, existeix aquesta diversitat?** Fes un esquema enumerant els grups ètnics, si els hagués, o les comunitats històriques, les llengües, les festes i els costums més rellevants.
3. **En grup.** A l'Estat espanyol està reconeguda legalment la diversitat de persones, llengües, tradicions, religions, etc.? Si la resposta és afirmativa, quin document oficial reconeix aquesta diversitat? Busqueu el paràgraf o paràgrafs específics on es reconegui.
4. **Si t'interessa el tema de les minories ètniques xineses,** pots seguir investigant pel teu compte. Et proposem una adreça d'internet on podràs aprendre moltes coses:
www.chinaviva.com

Casa tradicional de la minoria ètnica mongola, la yurta.
Font: www.galen-frysinger.ws

DEMOGRAFIA I SUPERPOBLACIÓ

La política de control de natalitat

Durant l'època maoista (1949-1975), el govern xinès va animar la població a tenir fills i filles, perquè es creia que com més persones xineses hi hagués, més fort seria el país. **Aquesta tendència ideològica va fer que la població es doblés en vint-i-cinc anys.** Quan va morir Mao, i amb la intenció de frenar el creixement de la població, que posava en perill l'estabilitat del país, **va entrar en vigor a la Xina la Llei de control de natalitat**, destinada a controlar els naixements del país més poblat del món.

Sona la campana d'alarma de la població, prenguem consciència dels problemes de misèria. Font: Pòster de la Comissió de Planificació Familiar i Control de natalitat de Beijing

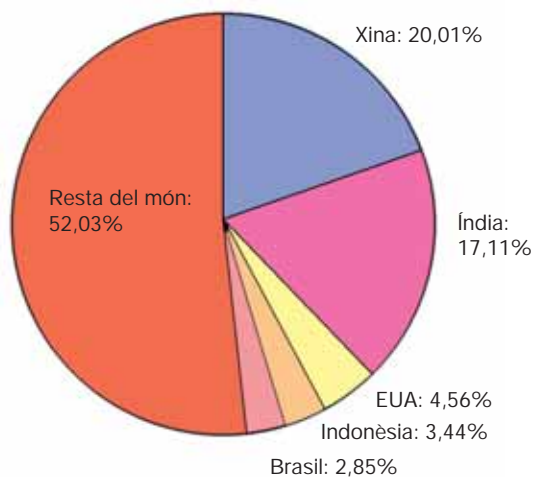
Segons la Llei de control de natalitat, les famílies urbanes es veien limitades a tenir un fill o filla i les del camp, si el primer naixement era el d'una filla, tenien l'oportunitat d'un segon descendent.

També es promovia endarrerir els casaments amb la finalitat de retardar la concepció dels fills. Les restriccions eren una mica menys rígides per a les minories ètniques.

Nena avui, constructora demà. Font: Pòster de la Comissió de Planificació Familiar i Control de natalitat de Beijing

Població Mundial

Font: elaboració pròpia amb dades del Cuadro de la Población Mundial de 2006, Population Reference Bureau.

L'aplicació de la llei va anar acompanyada de càstigs molt estrictes per a qui no la complís: avortaments en estats de gestació molt avançats, fortes multes i, fins i tot, la destrucció de la casa. Per altra banda, el desig de tenir un fill mascle, en considerar que es tracta de la mà d'obra més valuosa al camp, va comportar l'aparició de diferents fenòmens per escapar de la llei: des de llargs desplaçaments a altres províncies llunyanes per donar a llum, fins a casos d'infanticidi femení, selecció i avortament de fetus femenins després de la realització d'una ecografia o l'abandó de nadons de sexe femení, molts dels quals han trobat noves famílies a través de l'adopció nacional o internacional.

DEMOGRAFIA I SUPERPOBLACIÓ

Com a conseqüència d'aquestes pràctiques, actualment a la Xina existeix una descompensació entre el nombre d'homes i de dones, tendència que s'ha anat corregint, però que persisteix. Segons les estadístiques oficials, l'any 2002 a la Xina va néixer una mitjana de 86 nenes per cada 100 nens que van venir al món, xifres llunyanes de la diferència natural per sexe, que actualment és de 105 homes nascuts pel naixement de 100 dones.

Des de fa anys, el govern xinès realitza campanyes per emfatitzar la importància de la dona, condemnant la utilització de mètodes científics per predir el sexe del fetus i la realització d'avortaments selectius de nenes.

La famosa cantant Li Yuchun diu: "Donar a llum un nen o una nena... És igual!"
Font: Pòster de la Comissió de Planificació Familiar i Control de natalitat de Beijing

Recentment, s'han introduït reformes per suavitzar la política de control de natalitat. A les ciutats, els fills únics (fill i filla únics) que es casin entre sí, poden tenir dos descendents. També han començat programes d'ajuda econòmica per a les famílies amb nenes, amb la intenció que no abandonin l'escola, rebin una bona educació i puguin contribuir a la millora del nivell econòmic i de benestar de les seves famílies.

Avui en dia el 24,8% de la població xinesa té menys de 15 anys i tan sols el 7% té més de 65 anys. Les previsions pel 2025 són que el 20% de la població siguin persones més grans de 60 anys.
Foto: Victor Zatsepin

Els avis xinesos, com els avis d'altres llocs del món, s'ocupen moltes vegades dels seus néts.
Foto: Natalio Vera

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Sensibilitzar sobre els problemes als quals s'enfronten els països més poblats del món.
- Descobrir la importància de realitzar estudis de població per evitar possibles desequilibris que tindrien importants costos per a les societats, com per exemple el desequilibri de la proporció natural de sexes o l'envelliment de la població.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. Observa les fotos de les pàgines 28 i 29 i llegeix el que hi diu a sota... Què et semblen? Què penses que volen dir les imatges? I el text? Comenteu-ho tot en petits grups. Imagineu aquest tipus de publicitat o eslògans al nostre país? Analitza'n les causes.
2. A Espanya tenim la cartilla de família nombrosa... Quins beneficis comporta a tot aquell que la sol·liciti? Creus que és possible un document similar a aquest a la Xina?
3. En grup. Observeu i completeu el rellotge de població.

Font: www.china-trends.com

Després de veure quins són els països d'origen de cada persona del grup, completeu el rellotge de població del vostre país. Feu una comparació utilitzant percentatges.

4. Actualment, la tendència de la població als vostres països d'origen és de rejuveniment o d'envelliment de la població? Esbrina en quin moment es troba la Xina.

PENSAMENT XINÈS: BUDISME, TAOISME I CONFUCIANISME

El budisme, el taoisme i el confucianisme són els tres grans corrents que han format la cultura, la societat i el pensament xinesos. A continuació proposem unes definicions que poden servir per apropar-nos a aquestes religions i filosofies que coneixem pel nom, però que ens resulten poc familiars.

Templo del Buda de Jade, Shanghai El tartalo

Budisme

Religió fundada a l'Índia cap als segles VII i VI aC. El budisme és, junt amb el cristianisme, l'islam i l'hinduisme, **una de les grans religions organitzades del planeta pel seu important nombre de seguidors/es**. El budisme no postula un creador com el denominat Déu a la religió cristiana o com Al·là per les persones musulmanes.

Per al budisme, **la fe és un exercici personal** per arribar a l'estat de buda i aconseguir la vida eterna. Tota persona que busqui **la il·luminació** —o que ja l'hagi aconseguit i hagi arribat a l'estat de nirvana— i, a més, es dediqui a salvar el proïsme es transforma.

Taoisme

Corrent del pensament xinès que, d'una banda, té una **dimensió filosòfica** que es formula en el **Dao De Jing**, redactat al segle VI aC. El seu concepte central és el Tao, un principi misteriós present arreu de l'univers, que és la font de tot i transcendeix qualsevol oposició.

El taoisme postula que la naturalesa en sí mateixa presenta una **gran harmonia** i que el paper de l'ésser humà és ajustar-se a aquesta harmonia ja existent. D'altra banda, el taoisme incorpora elements de la religió tradicional, com ara **pràctiques màgiques i alquímiques**, i s'organitza com a **religió politeïsta** a partir del segle II dC.

Ideograma del Dao (Tao).
Font: wikipedia.org

像教行子孔師先

Un personatge central en la configuració del pensament xinès: Confuci

Confuci (551-479 aC), filòsof xinès creador del confucianisme i una de les figures més influents de la història xinesa. Dedicà la seva vida a estudiar i a ensenyar a totes aquelles persones que volguessin aprendre, sense tenir en compte els seu origen ni el seu estatus social. Creia que el món antic proporcionava un model vàlid per a l'educació moral i intel·lectual dels individus. Les seves ensenyances han arribat fins als nostres dies gràcies a les Analectes, recopilades pels seus deixebles anys després de la seva mort.

PENSAMENT XINÈS: BUDISME, TAOISME I CONFUCIANISME

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Introducció a les religions i filosofies orientals.
- Reflexió sobre valors universals de les diferents religions i filosofies.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. En grup. Esbrineu el nom d'alguns dels temples budistes i taoistes més importants de la Xina. Realitzeu la recerca a internet i busqueu fotografies.

A manera d'exemple us presentem el temple de Shaolin, lloc sagrat del budisme zen i de les arts marcial. Amb el temps, el temple de Shaolin va anar adoptant també principis del taoisme. La intenció primera dels exercicis físics era ajudar els monjos a lluitar contra els seu egos i desenvolupar el domini físic sobre el cos.

Monjos del temple Shaolin.

2. En grup. Llegiu les següents màximes de Confuci:

(Selecció de frases extreta de www.proverbia.net)

"Saber que se sap el que se sap i que no se sap el que no se sap; aquí és on es troba el veritable saber".

"No has de queixar-te de la neu a la teulada del teu veí quan també cobreix el llindar de casa teva".

"Una casa serà forta i indestructible quan estigui sostinguda per aquestes quatre columnes: pare valent, mare prudent, fill obedient, germà complaent".

"Aprendre sense pensar és inútil. Pensar sense aprendre, perillós".

"Uns quants diners eviten preocupacions; molts, en porten".

"El que no vulguis que els altres et facin a tu, no ho facis als altres".

"Els vicis vénen com a passatgers, ens visiten com a hostes i es queden com a amos".

"El més elevat tipus d'ésser humà és qui obra abans de parlar, i practica el que professava".

"Em preguntes per què compro arròs i flors? Compro arròs per viure i flors per tenir algun motiu per viure".

"La ignorància és la nit de la ment: però una nit sense lluna i sense estrelles".

3. Creieu que heu escoltat aquestes frases amb altres paraules? Per exemple, la famosa frase de Sòcrates "Només sé que no sé res", amb quina frase de Confuci la relacionaries? O la frase de la Bíblia que va dir Jesús: "No miris la palla a l'ull aliè, mira la biga al propi", tindria relació amb alguna de les frases atribuïdes a Confuci?
4. Consideres que són màximes que actualment tenen validesa o estan ja antiquades? Selecciona algunes d'elles per il·lustrar la teva resposta.

LA MEDICINA TRADICIONAL XINESA

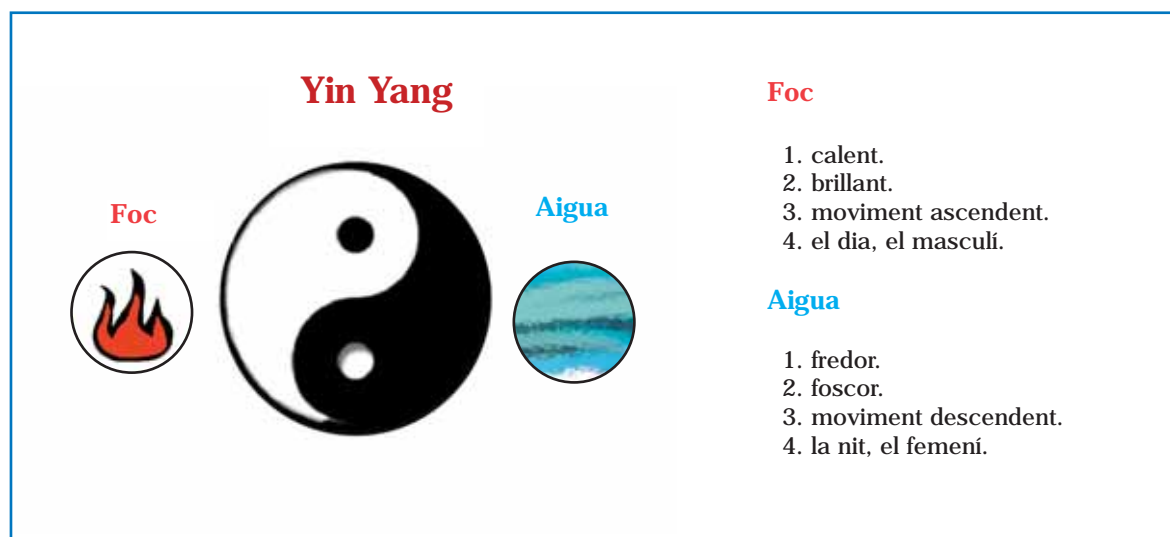
La medicina tradicional xinesa és una de les arts curatives més antigues, es remunta a 4.500 anys enrere i es caracteritza per ser un tipus de medicina preventiva.

Les tècniques d'aquesta medicina es basen en una concepció global de l'ésser humà, com un tot físic, emocional i espiritual, i de la seva relació harmònica amb la naturalesa que l'envolta, un mitjà que canvia constantment.

Un estil de vida simple i tranquil permet conservar el qi o energia vital i prevenir les malalties. Aquest tipus de medicina preconitza:

1. L'equilibri entre les **dues forces oposades de la naturalesa: el yin i el yang**, principis filosòfics taoistes dels contraris que es complementen i que interactuen entre si.
2. La **"teoria dels cinc elements"**, segons la qual la fusta, el foc, la terra, el metall i l'aigua es corresponen amb diferents tipus de vísceres del cos, òrgans dels sentits, emocions, colors, gustos, estacions de l'any, etc., i busquen també l'equilibri.

Observa la imatge del yin-yang

A aquesta imatge es representa el qi o l'energia vital, que està en moviment continu, els elements i els complements contraris: "la nit i el dia", "l'home i la dona", "el cel i la terra", els quals estan també sempre en interacció i en moviment. Els cinc elements també apareixen representats desenvolupant un tipus de relació de "dominació" o "generació" (per exemple, l'aigua domina sobre el foc i el foc beneficia la regeneració de la terra a través de les cendres, que actuen com a adob).

Tot és dinàmic, tot és relatiu i res és absolut: res és completament yin i res és completament yang.

Un expert en medicina tradicional ens diu:

"Així, per exemple, un home que està caminant es considera yang, en oposició a un home en repòs, sinònim de yin. Però el mateix subjecte en moviment es torna yin si se'l compara amb un velocista que corre en un estadi, que seria yang." (D. Mené, 1990)

LA MEDICINA TRADICIONAL XINESA

Alimentació i medicina tradicional estan estretament relacionades. Els aliments tenen les seves propietats i funcions, també es divideixen en aliments yin i yang, i l'ideal és aconseguir una dieta equilibrada. A la Xina l'aliment principal és l'arròs i la beguda més important, considerada com a terapèutica pel seu valor diürètic, és el te.

L'Organització Mundial de la Salut (OMS) reconeix la medicina tradicional xinesa i, des de 1991, recomana la utilització de l'acupuntura com a teràpia de primera elecció en diverses afeccions.

A la Xina, la medicina tradicional i la medicina occidental conviuen i són utilitzades indistintament segons la preferència i les necessitats dels pacients.

Mètodes terapèutics més freqüents utilitzats per la medicina tradicional xinesa

Foto: Zhou Jia

Acupuntura

Consisteix a introduir fines agulles a punts específics del cos per obtenir un resultat terapèutic.

Moxibustió

Consisteix a aplicar calor a diferents parts del cos per restablir i equilibrar el flux energètic de l'organisme utilitzant un cilindre elaborat amb plantes anomenat moxa.

Foto: Zhou Jia

Foto: Zhou Jia

Ventoses

Consisteix a utilitzar ventoses fent que s'enganxin al cos perquè es produeixin equimosis (hematomes), amb el propòsit de tractar malalties.

Qi gong i tai-txi

Art marcial que té com a finalitat proporcionar energia al cos de forma passiva o mitjançant una activitat física de menys impacte que el tai-txi.

Tai Xi.
Foto: Zhu Niuniu

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Aproximar nous conceptes de salut i tècniques terapèutiques.
- Aprendre a valorar les diferents vies de coneixement i els assoliments obtinguts per l'ésser humà a diferents llocs del món.
- Sensibilitzar sobre la importància de la prevenció en matèria de salut.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. **Realitza una petita feina d'investigació** i assenyala els aspectes que diferencien la medicina xinesa tradicional de la medicina occidental.
2. **Investiga i elabora una petita llista amb les malalties** més comunes que són tractades amb èxit mitjançant l'acupuntura.
3. **Pregunta a un/a familiar, amic o amiga** que hagi utilitzat en alguna ocasió la medicina tradicional xinesa o les medicines alternatives, com va ser la seva experiència. Després realitza una presentació breu a la classe i elabora una llista amb els diferents tipus de medicines i tècniques que s'hagin exposat.
4. **“Val més curar-se en salut”** és un refrany que utilitzem a moltes situacions diferents de la nostra vida i que s'ajusta als principis de la medicina tradicional xinesa. A l'antiga Xina, les persones que es podien permetre un metge o una metgessa, només li pagaven si no es posaven malaltes. Què opines tu de la prevenció en matèria de salut?

Digitopuntura a una escola.
Foto: Chao Lun Batur

FAMÍLIA I ORGANITZACIÓ SOCIAL

*“Difícilment podrà governar un estat
qui no sigui capaç
de governar la seva pròpia família.”
(Confuci)¹⁵*

La paraula xinesa per designar **país** 国家 està formada per **Guo** (país) + **Jia** (família). El país, per tant, és **el conjunt de famílies**.

Segons Confuci, a la societat existien cinc relacions bàsiques de respecte i obediència que responien a criteris d'edat i gènere: el respecte i l'obediència del poble al governant, de l'esposa a l'espòs, del fill al pare, del germà petit al gran i, l'única relació entre iguals, la de les amistats. Si cada persona complia amb el seu paper, es garantia una família ordenada i, en conseqüència, un estat harmònic (J. Beltrán i A. Sáez, 2001).

La **família xinesa** s'ha constituït tradicionalment com a **patriarcal** (l'autoritat recau sobre l'home de més edat), **patrilineal** (els fills i filles hereten el cognom patern i, antigament, l'home de més edat heretava el patrimoni) i **patrilocal** (la residència de la dona casada s'establia a la casa del marit).

Font: fcd.ecitizen.gov.sg

Es tracta d'un tipus de cèl·lula social a la qual detectem ràpidament una inclinació per l'home enfront de la dona. L'home, a les societats rurals, ha tingut des de sempre el valor afegit de la força física, el qual s'unia a la Xina amb una tradició matrimonial que va estendre la idea que les nenes eren criades pels seus pares perquè, un cop casades, passessin a formar part de la família del seu marit, amb el qual treballaven, tenien descendència i cuidaven la gent gran de les “altres famílies”.

¹⁵ Si vols saber qui és Confuci, consulta la pàg. 31 d'aquest manual.

Aquesta mentalitat encara es pot trobar avui convivint amb noves formes de veure la família i el paper de la dona a dins i fora de la llar.

El percentatge de dones treballadores a la Xina és un dels més alts del món, però el camí a recórrer per aconseguir condicions d'igualtat amb els homes encara és llarg.

El concepte xinès de la família extensa s'apropa a allò que a occident s'entén com a clan,¹⁶ un grup humà que sempre té un objectiu clar: **la importància del col·lectiu sobre la de l'individu.**

Aquest tipus d'organització no només recull criteris filosòfics o ancestrals, sinó criteris de supervivència i recerca del benestar de totes aquelles persones que estan unides per vincles de sang. A un país on anualment es produeixen catàstrofes naturals de consideració i on el 60% de la població viu a zones rurals, sense disposar de cap tipus de renda o pensió en cas de malaltia, accident, jubilació, etc., es fa imprescindible el suport i cura mutus. D'aquesta manera, les persones en edat laboral s'han d'ocupar de la gent gran per demostrar la seva pietat filial, ratificada a la pròpia Constitució xinesa.

La sanitat no és gratuïta a la Xina, i igualment s'ha de pagar per poder accedir a l'escolarització obligatòria. Aquestes són algunes de les grans contradiccions del sistema socialista xinès que veu com el país es desenvolupa a dues velocitats: la ràpida de la costa i les seves grans ciutats, on la població disposa de més diners, i la més lenta de l'interior rural amb una renda més baixa amb el que provoca, entre altres conseqüències, que els nens i les nenes abandonin aviat les aules per anar a les ciutats a buscar una feina.

Els fills i filles únics, a la Xina són cuidats i vigilats de prop per mares, pares i avis que en tenen cura, i a vegades els avicien en excés. Però també els exigeixen resultats excel·lents en els seus estudis, perquè en el futur hauran de viure en una societat altament competitiva.

Foto: Irene Bartolomé

El model de la família xinesa que presentem és un model tradicional i general, al qual s'hi ajustaran més unes famílies i menys unes altres, també depenent del lloc on visquin, al camp —que mira més al passat— o a la ciutat, ansiosa de modernitat i que busca models fora del país.

Mai hem d'oblidar que, tant a orient com a occident, cada família "és un món" i, per tant, amb les conegudes similituds, cada família és diferent.

¹⁶ Clan: grup social de base, intermedi entre la família i l'estructura tribal, a la qual pertany. (Gran Diccionari de la Llengua Catalana)

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Descobrir que les formes d'organització social responen a les necessitats dels éssers humans.
- Reconèixer l'existència de diferents tipus de societats, unes de més comunitàries i unes altres de més individualistes.
- Sensibilització sobre les dificultats d'accés a l'educació i a la sanitat a diferents llocs del món.
- Reflexió sobre el treball infantil.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

Guió per al debat:

- a) Feu una classificació sobre les formes d'**accés a l'educació i a la sanitat** a diferents llocs del món.
- b) Tenint en compte les situacions d'accés a la sanitat i a l'educació que heu debatut a la pregunta anterior, corresponents als diferents països, quines considereu que s'apropen més a un sistema del denominat *estat del benestar*?¹⁷
- c) De què creieu que depèn l'existència o no d'un estat del benestar?
- d) A les vostres famílies és un problema econòmic que alguna persona es posi malalta?
- e) A les vostres famílies els suposa un problema econòmic que aneu a l'institut? Heu comentat en alguna ocasió la possibilitat d'abandonar els estudis perquè els vostres mares i pares no poden pagar-los?
- f) Realitzeu o has realitzat a la teva vida alguna mena de tasca remunerada? Què n'opines del treball realitzat per nens i nenes?
- g) Imaginem que la teva família té un petit negoci... Et semblaria estrany haver de donar un cop de mà a la teva mare o el teu pare si fos necessari?
- h) Investigueu sobre el treball infantil i el posicionament i les accions que porta a terme Save the Children en aquesta àrea. Pots consultar les pàgines web on trobaràs informació sobre la complexitat del fenomen del treball infantil i sobre un moviment de Nens, Nenes i Adolescents Treballadors que s'ha organitzat a Llatinoamèrica, els NATs:

www.savethechildren.es/interior_fills.asp?IdItem=1660

www.savethechildren.es/acciones/esclavos/

www.mnnatsop.org

¹⁷ Estat del benestar: quan l'estat assegura la protecció social, és a dir, els drets a la sanitat, l'educació, la vivenda, els serveis socials, les pensions de jubilació i la protecció a la feina.

Fitxa tècnica sobre la llengua xinesa

Llengua oficial a: la República Popular de la Xina, Taiwan i Singapur. També es parla a Indonèsia i a Malàisia.

Denominació oficial a la República Popular de la Xina: xinès mandarí. Nombre de parlants: 900 milions. Aquesta és la llengua més parlada del món. Llengua oficial de l'Organització de les Nacions Unides (ONU) junt amb l'àrab, el castellà, el francès, l'anglès i el rus.

El xinès conviu a la Xina amb altres llengües, com l'urdú, el tibetà, el mongol i el zhuang, així com amb un gran nombre de dialectes diferents.

La moneda xinesa és el yuan o renminbi, que no és una moneda convertible. A la part de darrera dels bitllets apareixen totes les llengües oficials del país.

Per què el xinès és per a nosaltres un idioma tan llunyà?

1. Pertany a una altra família de llengües, la família de les llengües sinotibetanes.
2. No és una llengua alfabètica. El domini de l'escriptura i la lectura bàsiques requereix l'aprenentatge d'entre 2.500 i 3.000 caràcters, d'un total de 50.000 que recullen els grans diccionaris.
3. És una llengua tonal. Distingeix quatre tons que indiquen el tipus d'entonació de la vocal i que es representen amb uns signes que són similars als nostres accents: ā (1r-sostingut), á (2n-ascendent), ǎ (3r descendent -ascendent), à (4t descendent). De vegades també es considera que hi ha un cinquè to: à, el neutre.
4. El xinès té una transcripció fonètica en lletres de l'alfabet romànic anomenada Pinyin des de l'any 1958. L'adopció del Pinyin, entre altres coses, ha fet possible que els noms de persones i llocs xinesos s'escriguin igual a tot el món i facilita l'aprenentatge de la llengua xinesa a les persones estrangeres.
5. El xinès és una llengua aïllant: no conjuga els seus verbs i amb prou feines utilitza morfemes de gènere i de nombre. No té articles. La forma de les paraules es manté invariable, ja sigui un adjectiu, un verb o un substantiu; com a molt s'afegeixen partícules per diferenciar-les, i el més rellevant és el lloc que ocupen dins de l'oració.
6. El xinès és una llengua molt homòfona i moltes paraules sonen semblants. Els tons al llenguatge parlat i els caràcters a la llengua escrita actuen com a forts elements diferenciadors del significat. Observa els exemples:

Pinyin	qīng (en primer to)				
Caràcter	青	清	轻	倾	氢
Català	Verd	Net	Lleuger	Inclinat	Hidrogen

Davant d'altres qing en 2n, 3r o 4t to		
情 (qíng 2n to)	请 (qǐng 3r to)	庆 (qìng 3r to)
Sentiment	Si us plau	Celebració

A l'exemple tenim vuit sons qing, dels quals cinc estan en primer to. Això ens dona una idea de que la llengua xinesa es molt homòfona, no obstant això en la llengua escrita, cada caràcter xinès és diferent.

L'escriptura

Foto: Chao Lun Batur

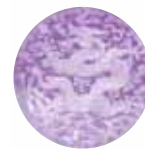
Els caràcters xinesos són la forma d'escriptura més antiga que encara s'utilitza com a expressió lingüística d'una comunitat. L'escriptura xinesa fou contemporània de la cuneïforme dels assiris i les inscripcions més antigues daten de la dinastia Shang (c. 1400-1100 aC), les quals conservem sobre els ossos oraculars i closques de tortuga utilitzats a cerimònies de caràcter religiós.

Des del segle II, existeix una única escriptura del xinès i tots els seus dialectes després que el primer emperador xinès, Qin Shi Huangdi, la unifiqués.

Caràcters pictogràfics: dibuixos més o menys estilitzats de la realitat

Caràcter oracle	Caràcter modern	Pinyin	Català
	人	rén	Persona
	山	shān	Muntanya
	日	rì	Sol
	月	yuè	Lluna
	口	kǒu	Boca

Ideogrames senzills: representacions simbòliques de conceptes abstractes

Caràcter oracle	Caràcter actual	Pinyin	Català
十	十 representa gràficament les quatre direccions (nord, sud, est i oest), és el número perfecte.	shí	Deu
上	上 representa gràficament la idea de sobre, a sobre	shàng	A dalt
下	下 representa gràficament la idea de baix, a baix	xià	A baix

Ideogrames compostos: es formen unint els dos tipus de caràcters anteriors

Caràcter oracle	Caràcter actual	Pinyin	Català
明	明= 日+月 el sol i la lluna	míng	Brillant, brillar
休	休= 人+木 la persona al costat d'un arbre	xiū	Descans, descansar
古	古= 十+口 tot allò que passi per deu boques o generacions és antic	gǔ	Antic, antiguitat

Compostos fonètics: la majoria dels caràcters xinesos pertanyen a aquest grup, on a un element que denota significat (radical) se li afegeix un element fonètic (pronunciació).

Radical: aporta significat		Element fonètic	Exemple	Català
	Simplificat			
水 (aigua)	氵	工 gōng	江 jiāng	riu
		可 kě	河 hé	riu
食 (aliment)	饣	饭 fǎn	饭 fàn	menjar
火 (foc)	火	执 zhí	热 rè	Calor, calent

Existeixen altres tipus de caràcters sobre els quals podeu informar-vos als manuals d'aprenentatge de la llengua xinesa.

- Entre els adorns que es col·loquen a les finestres i a les portes de les cases per l'Any Nou xinès, es troben les paraules propiciatòries, com la **paraula Fú**, que significa “sort, riquesa, bona ventura”. A la Xina li agrada posar-la al revés per indicar que la sort ja ha arribat a la casa.

No és difícil escriure aquesta paraula. Ara practica utilitzant el pinzell, com si fossis un cal·lígraf. Per fer-ho, segueix l'ordre dels traços del caràcter que es proposa. Pots utilitzar un fons vermell i fer el caràcter daurat o negre, d'aquesta manera serà més típic i tradicional. O bé pots fer la teva pròpia combinació de colors.

- En el transcurs de la història hi ha hagut **processos de simplificació de l'escriptura** dels caràcters xinesos que han contribuït enormement a l'alfabetització de la població xinesa. Els caràcters xinesos simplificats són els que s'utilitzen a la República Popular de la Xina i els tradicionals o complicats s'utilitzen a Taiwan, Hong Kong, Macau i Singapur.

Ha estat gràcies als cal·lígrafs xinesos que l'escriptura xinesa ha arribat a la categoria d'art. Intenta escriure la paraula AMOR a un quadre. En xinès amor es diu ... ài.

Endevina: Quin és el caràcter que s'utilitza a Taiwan per escriure amor i quin s'utilitza a la Xina?

Escola xinesa
Font: www.beijing2008.cn

FESTES TRADICIONALS XINESES

Les persones sentim que ens uneixen llaços ètnics, geogràfics, històrics i lingüístics. Les festes tradicionals són un d'aquests vincles que reforcen amb major intensitat la identitat cultural dels pobles.

La Festa de la Lluna

La Festa de la Lluna o 'Zhongqiu Jie' se celebra el dia del pleniluni de la tardor. Es diu que la lluna, una esfera, simbolitza la unitat eterna, perquè la seva forma és rodona, no té principi ni fi, per tant és com si durés per sempre, de la mateixa manera que es desitja que perdurin les famílies i els vincles entre persones.

La nit de la Festa de la Lluna les famílies surten als parcs a passejar per gaudir de l'esplendor de la lluna més gran i brillant de l'any i recordar els éssers estimats absents, les mirades dels quals es troben quan miren l'astre que està al cel.

La festa de la tardor ens permet gaudir del dolç gust de les *Yue Bing* o pastissos de la lluna. Solen estar farcits de coco, fruits secs, rovell d'ou, etc.

L'Any Nou xinès

A la Xina, la celebració de l'Any Nou o Festival de la Primavera és la festa tradicional més important del seu calendari lunar. En els centres educatius tenen un mes sencer de vacances i en les fàbriques i altres llocs de treball es descansa durant una setmana.

Un dels ornaments que mai falten a la decoració de les portes de les cases són els Chunlian: petits poemes escrits amb la millor cal·ligrafia possible, que atreuen la bona sort i la prosperitat.

Aquí en tenim un:

Horitzontal

La primavera retorna a la terra.

Vertical a la esquerra

L'hivern se'n va i a les muntanyes brillants espurneja l'aigua.

Vertical a la dreta

La primavera arriba amb el cant de les aus i el perfum de les flors.

Vegem com ens presenta aquesta festa una jove que viu a Santa Coloma de Gramenet (Barcelona).

"Què és el Festival de la Primavera? A la Xina tenim dos calendaris. Un és com el d'aquí, el calendari solar, que és l'oficial, per tant la data d'avui a l'Estat espanyol i a la Xina és la mateixa; l'altre és especial, és el "calendari lunar", al qual els mesos tenen vint-i-vuit dies. A la Xina cada any té un signe que és un dels dotze animals del zodíac xinès. Quan acaba l'any regit per un animal, és a dir, quan acaba l'any lunar, comença un altre any dirigit per un altre animal. Aquest moment de canvi és el que s'anomena el Festival de la Primavera. Durant els dies de preparació de l'Any Nou estem molt contents, però també molt ocupats. Cada membre de la família s'encarrega d'una tasca: la mare prepara el menjar, la roba, els regals, etc. perquè la casa estigui plena; el pare repara els desperfectes perquè estigui bé per Any Nou... I els nens i nenes? Van a jugar i, sobretot, a tirar petards. Abans, els meus avis també retallaven decoracions portadores de la bona sort sobre paper de colors i les enganxaven a les finestres i a les portes, com per exemple: 福 (Fú), que significa 'sort, bonaventura, felicitat'. Ara, la majoria de la gent les compra ja fetes, però continuen sent precioses.

Chu Xi és el dia anterior a l'Any Nou. Tothom que viu o treballa lluny, torna a casa per sopar amb la seva família. És una reunió familiar molt important a la qual s'estrenen els llaços familiars. Mengem un autèntic banquet i pràcticament a cap taula xinesa falten els jiaozi o empanades xineses que, amb la seva forma, similar a la d'un lingot d'or, atreuen la riquesa. Tampoc falta el Nian gao, que, traduïnt literalment, significa 'pastís d'arròs glutinos', però que, en realitat, és un joc de paraules, perquè sona com si es digués "aquest any serà més alt (és a dir, millor) que l'anterior... Després passem la resta de la nit sense dormir, perquè fem una gran festa, juguem a majiang, veiem els programes especials de la tele... I a les dotze de la nit encenem els focs artificials i, en aquest moment, la nit ja no és fosca, sinó lluminosa com el dia. El dia següent al dematí ens aixequem molt aviat, com a símbol que a l'any nou que comença serem més treballadors/es. Això m'ho va explicar l'àvia. També ens posem roba nova i a la butxaca de la roba hi ha un petit sobre vermell que té diners, se'n diuen els diners de Ya Sui, un regalet molt típic que mai falta a la Xina. I així... us preguntareu... i aquí s'acaba el Festival de la Primavera? Doncs no. És clar que no! Els quinze dies següents tenim més coses per fer. Anem a visitar els parents per desitjar-los un feliç any nou, o viatgem amb la família. Actualment hi ha més gent que viatja, va de vacances, fins al punt que als trens no hi caben més persones. També anem al Miao Hui, que és com una romeria xinesa amb moltíssimes botiguetes de venda ambulants on es ven de tot: menjar, joguines, roba, bijuteria... Pots escollir el que vulguis, buscar el que necessitis, menjar mentre vas caminant i comparar preus... És molt divertit! A més de —és clar!— les típiques danses del drac i el lleó que amb la música d'acompanyament omplen el carrer d'ambient festiu, gent que canta òpera xinesa... Després de quinze dies de celebració, amb la Festa dels Fanalets i la primera lluna plena del recentment estrenat any, s'acaba la festa. Aquell dia tornem a reunir-nos amb els nostres éssers estimats, mengem junts i sortim al parc a mirar la lluna i a admirar els fanalets xinesos amb la llum al seu interior. Són preciosos! D'alguns fanalets hi pengen petites endevinalles... així que passem una bona estona intentant endevinar la resposta... Si l'encertem, a vegades, ens donen un petit premi.

Amb tot això volia dir-vos que el Festival de la Primavera és un temps de l'any feliç, que no només significa celebrar l'any nou i fer festa, sinó que és un temps de reunió familiar o, si estàs lluny, un dia en el qual enyores molt la família."

(Xueying, Wang, 28-02-2003)

¹³ Majiang, també conegut com mahjong. És un joc de taula xinès.

Qingming Jie. Festa per honrar els avantpassats

Una altra festa que cal destacar és la festa de Qingming Jie, que se celebra al mes d'abril i a la qual es commemora els avantpassats i es netegen les tombes. El desig que les persones estimades desaparegudes tinguin una bona vida al més enllà els porta a seleccionar amb molta cura el lloc on posar la tomba: ha de ser un lloc ben airejat i amb corrents d'aigua propiciatòries, és a dir, amb el fengshui correcte (fēng, "vent", i shuǐ, "aigua").

Foto: Begoña Ruiz de Infante

Yuanxiao Jie o Festa dels Fanalets

Foto: Paula Ehrenhaus

Yuan Xiao. Les postres típiques de la festa dels fanalets. Es basen en arròs glutinós farcit de dolç (sèsam negre o pasta de cacauet).

A la taula xinesa, cada comensal té el seu propi bol amb arròs o pasta, considerats aliments bàsics. Al centre de la taula, s'hi col·loquen la carn, la verdura i el peix perquè cadascú se serveixi el que desitgi.
Foto: de Chao Lun Batur

Altres festes a la Xina són:

La Festa Nacional de l'1 d'octubre, es commemora la fundació de la República Popular.
El començament de l'Any Nou solar (el dia 1 de gener), **el Dia Internacional de la Dona Treballadora** (el 8 de març), **el Dia del Treball** (l'1 de maig), **el Dia Internacional del Nen** (1 de juny), etc.

ACTIVITATS

OBJECTIUS

- Despertar l'interès per les manifestacions culturals d'altres països.
- Descobrir que, en el fons, tot allò que es festeja o commemora a les festes tradicionals ens uneix.
- Participar a activitats relacionades amb les festes xineses, amb la intenció de generar sensació de coneixement i, després, sentiment de proximitat.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

A la vostra classe, hi ha algun company o companya que sàpiga llegir xinès?

Si és així, demaneu-li que llegeixi en veu alta per la classe aquesta endevinalla i... sentireu el ritme i la rima de la llengua xinesa!

Podeu endevinar la resposta?

一条带子长又长	yī tiāo dài zǐ cháng yòu cháng
弯弯曲曲闪银光	wān wān qū qū shǎn yín guāng
一头扔在大海里	yī tóu rēng zài dà hǎi lǐ
一头搭在高山	yī tóu dā zài gāo shān shàng

Una cinta, llarga, molt llarga,
plena de corbes de brillantor
platejada.
Un extrem cau al mar,
l'altre penja de les muntan-
yes altes.

Què és?

Un ri

Li Bai, el "poeta immortal" de la dinastia Tang (segle VIII dC) i un dels més respectats de la història xinesa, ens va deixar aquest famosíssim poema en el qual la lluna omple de nostàlgia a la persona que, quan la mira, directament o al seu reflex, recorda el seu poble natal.

静夜思	jìng yè sī
床前明月光	chuáng qián míng yuè guāng
疑是地上霜	yí shì dì shàng shuāng
举头望明月	jǔ tóu wàng míng yuè
低头思故乡	dī tóu sī gù xiāng

Nit tranquil·la

Davant el meu llit el reflex de la lluna,
me'n recordo del gebre sobre la terra.
Aixeco la mirada i veig la lluna brillant,
abaixo el cap i enyoro el meu poble natal.
(Li Bai)

Descobreix quin és el teu horòscop xinès

L'horòscop xinès

Si observem la llista d'animals de l'horòscop xinès, ens adonarem que tots són animals reals excepte un, el drac, que és un animal mitològic i també bondadós, ja que és l'encarregat de repartir les aigües, tan necessàries perquè els camps puguin donar fruits. El drac és el rei de l'horòscop i símbol de l'emperador, i és per això que a la Xina imperial només es podia dibuixar i representar als espais i objectes del "fill del cel".

Tots els animals de l'horòscop són bons, porten bona ventura i se'ls atribueixen unes característiques de personalitat que transmeten a les persones que neixen sota els auspicis del seu any.

Pots utilitzar aquesta taula per descobrir quin és el teu signe de l'horòscop xinès només si el teu aniversari s'escau abans del 20 de gener o després del 20 de febrer. Però... atenció!

1. Si el teu aniversari s'escau abans del 20 de gener, el teu animal serà el corresponent a l'any anterior al teu naixement.
2. Si el teu aniversari és entre el 20 de gener i el 20 de febrer, necessites esbrinar quin dia va començar l'Any Nou xinès a l'any del teu naixement. A internet pots trobar-hi informació.

鼠

Rata

1910 1922 1934 1946 1958 1970 1982 1994 2006

Ambiciosa, creativa, emprenedora. Estalviadora i innovadora. Poc constant.

牛

Bou

1911 1923 1935 1947 1959 1971 1983 1995 2007

Fort, treballador i tossut. Sociable però una mica tímid, li agrada fer broma.

虎

Tigre

1912 1924 1936 1938 1960 1972 1984 1996 2008

Ambiciós, valent, competitiu i orgullós. Si l'acompanya l'èxit és un gran líder.

兔

Llebre

1913 1925 1937 1949 1961 1973 1985 1997 2009

Encantadora, amb gran determinació. Afectuosa i amb gran capacitat de sacrifici.

龙

Drac

1914 1926 1938 1950 1962 1974 1986 1998 2010

Excèntric i amant de tot allò sobrenatural. Imaginatiu i aventurer. De vegades és massa confiat i gaudul.

蛇

Serp

1915 1927 1939 1951 1963 1975 1987 1999 2011

Culta i refinada, símbol de gràcia i elegància. Discreta i fidel però molt gelosa.

马

Cavall

1916 1928 1940 1952 1964 1976 1988 2000 2012

Estima la vida en grup i respecta els valors tradicionals. Tirà o revolucionari.

羊

Cabra

1917 1929 1941 1953 1965 1977 1989 2001 2013

Amable, considerada, metòdica i ordenada. Segueix el ramat, però posseeix una forta personalitat.

猴

Mico

1918 1930 1942 1954 1966 1978 1990 2002 2014

Símbol d'agilitat física i mental. Menysprea l'autoritat i els consells. És savi i "aprèn la lliçó".

鸡

Gall

1919 1931 1943 1955 1967 1979 1991 2003 2015

Feroç però considerat. Bon negociant. Presumit, vivaç i entusiasta. Impacient.

狗

Gos

1920 1932 1944 1956 1968 1980 1992 2004 2016

Amistós i lleial. Desconfiat, obediència, instintiu i agressiu.

猪

Porc

1921 1933 1945 1957 1969 1981 1993 2005 2017

Compassiu i solidari. Molt familiar, té molts amics. Insegur. Complidor.

El paper i la impremta

Qui va inventar la impremta?

ASSECANT FULLS DE PAPER. Un Manual pràctic de la fabricació de paper mostra les diverses etapes de la seva elaboració. A la il·lustració, una persona assecant fulls.

Les pintures tradicionals xineses es coneixen com les obres de "les tres arts": l'art de la pintura, el de la cal·ligrafia i el del segell, al qual hi apareix el nom de l'autor. El segell el realitzen els propis pintors. Es considera al primer pas cap a la impremta de tipus mòbils.

L'existència del paper la devem a un eunuc xinès, Cai Lun, qui va inventar-lo fa més de dos mil anys. Per fer-lo, molia i premsava berriscol de llana o cotó, cànem, seda i fusta. El paper pesava menys, era més fàcil d'emmagatzemar i el seu ús quotidià va contribuir a la difusió de la informació i la cultura, fent que totes dues fossin de més fàcil accés per a tothom.

Així mateix, la segona gran invenció que s'atribueix a gent de la Xina, des del segle XI, és la de la impremta. Però... per què a occident diem que l'inventor de la impremta fou l'alemany Gutenberg (segle XV)... Es tracta d'una confusió?

Cap a l'any 1000 dC, l'alquimista Bi Sheng inventà la impremta de "tipus mòbils" o daus de fusta. La tècnica era la següent: S'entallava un caràcter xinès a una de les cares del dau i posant diversos "daus-caràcters" seguits es formaven

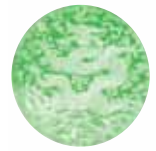
paraules o paràgrafs. El material utilitzat era l'argila, perquè no es deformava i es podia utilitzar més vegades que la fusta, que es desgastava fàcilment. Tot i així, aquest invent no va progressar perquè l'idioma exigeix entre dos mil i quatre mil caràcters diferents per produir un text de dificultat mitjana, fet que representava una feina enorme d'organització d'ideogrames per imprimir una pàgina.

Aquest invent es va estendre al Turquestan a l'any 1280 i se sap que a l'Europa central del segle XIV s'estava treballant sobre "l'invent oriental" per fer possible la producció de llibres a partir d'un motlle format per lletres soltes, en lloc dels gravats sobre un bloc de fusta.

Gutenberg confeccionà blocs de fusta amb cada una de les lletres de l'alfabet, que posteriorment, va omplir amb ferro, per fer-los més resistents al desgast que la fusta, i d'aquesta manera va crear els "tipus mòbils" europeus. Les llengües alfabètiques compostes per vint-i-nou lletres van permetre que el mètode inventat a Orient quatre-cents anys enrere semblés senzill i pràctic i es desenvolupés molt ràpidament.

Font: <http://bibliotecologia.udea.edu>

Per tant, podem concloure que en el cas de la "invenció" de la impremta, a l'orient van desenvolupar el procés de la impressió amb tipus de peces mòbils i a Europa van perfeccionar-lo i en van desenvolupar la industrialització. Estem parlant, doncs, d'una "feina d'equip".

Segons alguns autors i autores, els invents s'han de considerar "combinacions definitives de cert nombre de novetats que abans havien aparegut aïllades les unes de les altres fins que van poder ser utilitzades en altres combinacions". És difícil parlar de l'invent de l'automòbil, de la televisió o l'ordinador... són el producte final de molts esforços de diferents persones a diferents llocs del món... hem de tenir-ho en compte.

La brúixola

La primera brúixola xinesa, feta amb pedra imant, semblava una cullera sobre un plat quadrat o *sinan* que indicava els quatre punts cardinals.

Més endavant van inventar "el peix d'acer" i "l'agulla imantada". Totes aquestes brúixoles funcionaven sota el principi del magnetisme: el costat positiu assenyalava el nord i el negatiu, el sud.

La brúixola va permetre accelerar el desenvolupament de la navegació. A començaments del segle X, els vaixells xinesos navegaven pel mar del sud de la Xina i l'oceà Índic i alguns van arribar fins a Aràbia.

La pólvora

La pólvora es considera un dels quatre grans invents de la Xina antiga, però també es creu que la van inventar a Aràbia o Pèrsia. Fou inventada entre els segles VII i IX i, com ha ocorregut amb altres invents, pot haver sorgit de manera simultània en dos llocs diferents del món.

Els alquimistes xinesos, igual que els alquimistes d'altres llocs del món, s'afanyaven per obtenir "l'elixir de la immortalitat" o convertir qualsevol cosa en or utilitzant tot tipus de materials minerals o vegetals. I així, barrejant salnitre i sofre amb el carbó vegetal en proporcions adequades, van inventar la pólvora.

L'ús de la pólvora a la Xina propulsà els seus fantàstics focs artificials. A més fou utilitzada en armes rudimentàries amb la finalitat d'espantar l'enemic i no fou fins al segle XIV quan, ja a Europa, es va utilitzar en un canó. Un altre dels usos pràctics no bèl·lics de la pólvora fou la seva utilització per remoure roques, que va permetre el desenvolupament a gran escala de la mineria.

ACTIVITATS

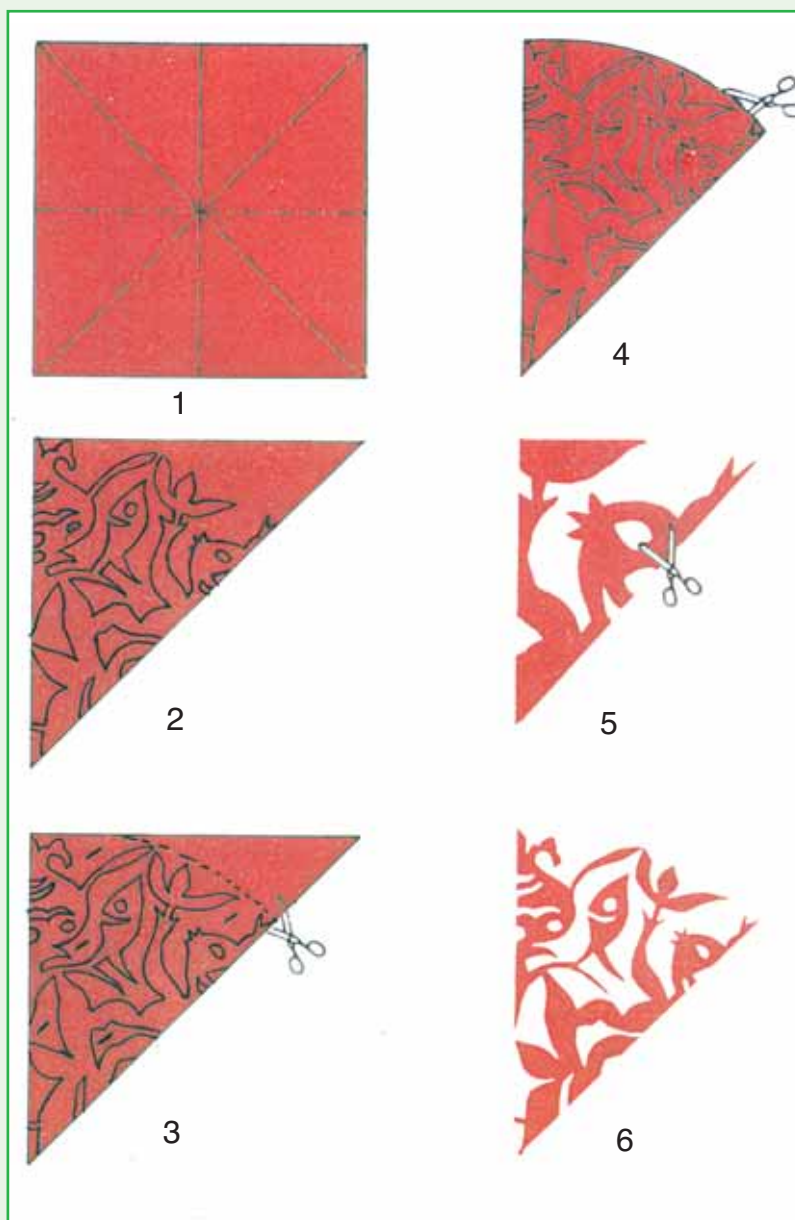
OBJECTIUS

- Reconèixer que pobles llunyans han fet importants aportacions a la humanitat.
- Descobrir que els avenços de la humanitat no són patrimoni d'un sol poble, ni d'una sola persona.
- Reflexionar sobre la importància del treball en equip per a la realització d'importants descobriments.
- Despertar l'interès per fer treballs manuals.

DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS

1. A la Xina existeix un tipus d'art popular denominat "**paper retallat**", amb el qual s'elaboren, a través de delicats i finíssims talls de paper fets amb tisores, milers de figures que representen qualsevol cosa que existeix o s'ha inventat.

Potser desitgeu provar la vostra capacitat per realitzar un exemplar de paper retallat. Seguiu les instruccions tal i com les proposa el model... Nosaltres ho hem fet i... funciona! Recordeu que els xinesos consideren que el color de la festa, la felicitat i la bona ventura és el VERMELL.

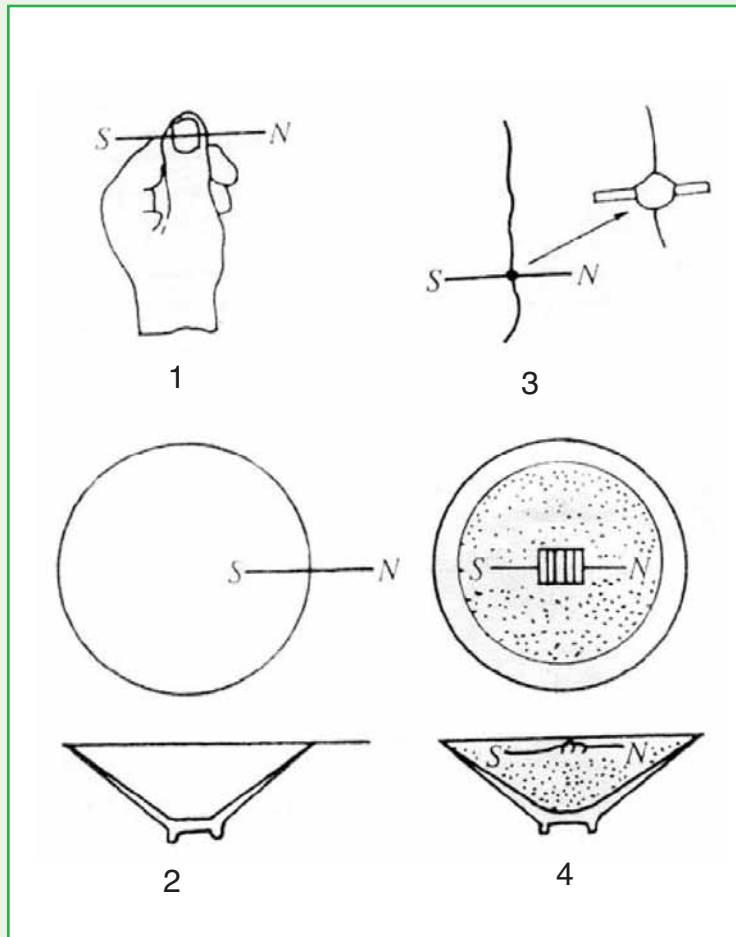

2. **Realitza un petit treball d'investigació** a propòsit de la invenció de la impremta... Amb qui va treballar Gutenberg per portar a terme la feina de perfeccionament i difusió de la impremta? Comenteu en petits grups com fou i, amb motiu dels contratemps que el propi Gutenberg va trobar-se, enumereu algunes de les dificultats que comporta la feina en equip. En què consisteix per a vosaltres l'esperit de feina en equip?

3. **Fabrica la teva pròpia brúixola:**

Per fabricar una brúixola has de passar una agulla per un imant diversos cops, fregant-la sempre en la mateixa direcció. Després, col·locaràs l'agulla en un lloc on pugui flotar; el més comú és un suro, el qual és travessat per l'agulla i després es col·loca sobre un recipient d'aigua. Així s'aconsegueix que l'agulla magnetitzada floti.

A l'antiguitat, a la Xina usaven un tros de canya que contenia una agulla magnètica que es feia flotar sobre l'aigua i que indicava el nord magnètic. Aquest tipus de brúixola podia utilitzar-se en aigües calmades, per la qual cosa fou perfeccionada, més endavant, a Itàlia.

Quadre sobre com construir una brúixola.

Bibliografía i webs

BARTOLOME PINA, M. [et al.] (2003): *¿Construimos Europa? El sentimiento de pertenencia desde una pedagogía de la inclusión*. Madrid: Comunidad de Madrid / Consejería de Educación.

BELTRÁN ANTOLÍN, J., y SÁIZ LÓPEZ, A. (2001): *Els xinesos a Catalunya. Família, educació i integració*. Barcelona: Alta Fulla/ Fundació Jaume Bofill.

BELTRÁN ANTOLÍN, J. (2002): "La diáspora china y la globalización. Allí donde llegan las olas...", *Vanguardia Dossier*, nº 2 (julio-septiembre 2002a), pp.82-84.

BELTRÁN ANTOLÍN, J. (2003): *Los ocho inmortales cruzan el mar. Chinos en Extremo Occidente*. Barcelona: Ediciones Bellaterra.

BREGOLAT, E. (2007): *La Segunda revolución China*. Barcelona: Ediciones Destino.

CARBONELL, F. (2007): *Vinguts del centre del món. Socialització del fills i filles de famílies xineses*. Vic: Eumo Editorial/Fundació Jaume Bofill.

ESCOBAR A., LUENGO, C., y PEREZ M.J. (2000): Aula d'Acollida per a alumnes de l'IES Ramón de la Torre. *Finestra Oberta* nº 18. Barcelona: Fundació Jaume Bofill.

ESTEVE I PALÀ, REVERTE I SIMÓ, DING JUN y COSTA I VILA (2001): *Diccionari visual catala-xines*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament d'Ensenyament.

FISAC, T. (2002): "El Imperio del Centro". En: *Vanguardia Dossier*. Núm. 2 (julio-septiembre 2002a), pp.23-25.

FISAC, T. y TSANG S. (eds.) (2002): *China en Transición. Sociedad, cultura, política y economía*. Barcelona: Edicions Bellaterra.

FOLCH FORNESA, D. (2002): *La construcción de China. El periodo formativo de la civilización China*. Barcelona: Ediciones Península.

GIMENEZ ROMERO, C. (2002) "Estado de bienestar y migraciones internacionales: cuestiones, debates y tendencias". En *Políticas sociales y estado de bienestar en España*. Informe 2002. Madrid: Fundación Hogar del Empleado, pp. 15-39.

GLAZER, N. (1997): *We are all multiculturalists now*. Harvard.

HEMELRYK DONALD, S. y BENEWICK R. (2005): *The state of China Atlas*. University of California Press by Myriad Editions.

LIAO Yanping (2006), *Aprende Chino con Xiaoyue 0*. Barcelona: Maguregui.

LIN Yanjiao y LING Lenong (2003): Qingtian. Beijing: Zhongguo Chengshi Chubanshe.

LUN YU-ANALECTS OF CONFUCIUS (1994). Beijing: Huayu Jiaoxue Chubanshe.

MARTINEZ ROBLES, D. (2005): *L'escriptura xinesa*. Barcelona: Editorial UOC.

MENE LOPEZ, D. (1993): *Introducción a la medicina China*. Buenos Aires, Ediciones Lidium.

NIETO, G. (2003): "La inmigración china en España. Definiciones y actuaciones sobre integración social". En: *Revista CIDOB d'Afers Internacionals*. Núm 63, pp. 167-189.

OLLE, M. (2005): Made in China. El despertar social, político y cultural de la China contemporánea. En *Colección Imago mundi*. Volumen 85. Barcelona: Ediciones Destino.

RAMÍREZ BELLERÍN, L. (1999): Del carácter al contexto: teoría y práctica de la traducción del chino moderno. Bellaterra: *Servei de Publicacions de la UAB*.

RANCÉ, LI. (2001): "Llengua, ètnies i cultures a l'ensenyament". En: *Articles de Didàctica de la Llengua y la Literatura*. Núm 23, pp. 51-62.

RUIZ DE INFANTE, B. (1998) Bali, *Yo soy de China*. Barcelona: La galera

RUIZ DE INFANTE, B. (2004): *De la escuela china de Qingtian a la escuela catalana de Sta. Coloma de Gramenet*. Inédito.

YAO Tao-Chung y LIU Yuehua con Ge L., Chen Y., Bi N., Wang X. y Shi Y. *Integrated Chinese*. Level 1. Simplified Character Edition. Boston: Cheng & Tsui Company.

YUN Ting (2004), *El caballito de Bambú y otras poesías infantiles chinas* (Ed. bilingüe castellano-chino). Barcelona: Maguregui.

Web de interés

www.casaasia.org

www.chinaviva.com

www.chinapage.com

www.cultura-china.com

www.es.wikipedia.org/wiki/China

www.savethechildren.org.cn

Save the Children és una Organització No Governamental plural i independent que treballa per a la defensa i promoció dels drets de la infància, en el marc de la Convenció dels Drets del Infants de Nacions Unides (1989) i que lluita per un món més just per a tots els nens i nenes.

Save the Children és la primera ONG independent d'infància. Compta amb organitzacions nacionals a 29 països, que formen l'Aliança Internacional **Save the Children**, i està present a més de 120 a través de programes d'ajuda.

Els infants han de ser els primers i s'actua allà on és necessari, sense importar la política, l'ètnia o la religió. Per això, des de fa 80 anys treballa en les diferents àrees que els afecta: Educació, salut, nutrició, treball infantil, prevenció de l'abús sexual, reunificació familiar després de catàstrofes i guerres, etc.

Save the Children

Seu a Catalunya

Via Laietana 5, àtic 1^a

08003 Barcelona

Tel: 93 310 52 00

Fax: 93 268 32 02

catalunya@savethechildren.es

www.savethechildren.es

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació